

தகவலால் மக்களை வலுப்படுத்தல் :
சீவில் சமூக எடுத்துக்கூறல் அனுபவங்கள்

Commonwealth Human Rights Initiative

working for the practical realisation of human rights in the countries of the Commonwealth

**TRANSPARENCY
INTERNATIONAL
SRI LANKA**

building a nation of integrity

பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்கம்

பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்கம் சுதந்திரமான, பக்கச்சார்பற்ற மற்றும் அரச சாரா நிறுவனமாகும். பொதுநலவாய நாடுகளில் மனித உரிமை அரசியல் உணர்நிலையை உறுதிப்படுத்தும் உரிமைக் கட்டளையைக் கொண்டிருக்கின்றது. 1987ஆம் ஆண்டு பொதுநலவாய நாடுகளைச் சேர்ந்த பல நிபுணர்கள் ஒன்றிணைந்து பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்கத்தை தாபித்தனர் (CHRI). பொதுநலவாயம் அங்கத்துவ நாடுகளுக்கு பகிரப்பட்டு விழுமியங்களையும் சட்டத்தின் அடிப்படையையும் வழங்கிக்கொண்டிருக்கும் அதேவேளை, அதனுள் ஒரு பொதுமன்றமொன்றை உருவாக்கி அதிலிருந்து மனித உரிமைகளை ஊக்குவிக்கலாம் என்று நம்பப்பட்டது. அதேநேரம், பொதுநலவாயத்தினுள் மனித உரிமைகள் தொடர்பான அவதானம் அப்போது இல்லாதிருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுநலவாயத்தின் ஹாராரே அடிப்படைகள், உலக மனித உரிமைகள் பிரகடனம், ஏனைய சர்வதேச மனித உரிமை கருவிகளுடன் பொதுநலவாய அங்கத்துவ நாடுகளில் உள்ள மனித உரிமைகளுக்கு உதவி வழங்கும் ஏற்பாடுகள் என்பனவற்றில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல் என்பன பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்கத்தின் நோக்கங்களாகும். இவ்வமைப்பானது தனது அவ்வப்போதைய விசாரணைகள் மற்றும் அறிக்கைகள் என்பனவற்றை வெளியிட்டு வந்தபோதிலும், பொதுநலவாய நாடுகளில் மனித உரிமைகள் பற்றிய விடையங்களின்பால் ஈர்த்து, முன்னேற்றத்திலும் தடைகளின் காரணிகளிலும் தொடர்ச்சியான அவதானத்தை செலுத்தி வருகின்றது. மனித உரிமை துஷ்பிரயோகங்களை அல்லது மீறல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான அணுகுமுறைகளையும் ஏற்பாடுகளையும் பயிற்றுவித்து, பொதுநலவாய நாடுகளின் செயலகம், அங்கத்துவ நாடுகள் மற்றும் சிவில் சமூக அமைப்புகள் என்பனவற்றுக்கு ஆலோசனைகளை வழங்கிவருகிறது. இதன் பொதுக் கல்வியூட்டல் நிகழ்ச்சித்திட்டம், கொள்கை உரையாடல்கள், ஒப்பீட்டாய்வுகள், எடுத்துக்கூறல் மற்றும் வலைப்பின்னலாக்கல் செயற்பாடுகள் என்பனவற்றின் வாயிலாக, அதன் முதன்மைப் பிரச்சினைகள் மீது ஒரு அறிவியல் நெறியாளியாக இவ்வமைப்புச் செயற்பட்டு வருகின்றது.

இதன் அனுசரணை நிறுவனங்கள் தேசியமட்ட தோற்றத்திற்கும் சர்வதேச வலைப்பின்னலுக்குமான அனுமதியை வழங்கியுள்ளன. இவற்றின் நிபுணர்கள் தமது வேலைகளுக்கான, மனித உரிமைகளின் விழுமியங்களை மையமாகக் கொண்ட பொதுக் கொள்கைகளை உருவாக்கி, மனித உரிமைகள் பற்றிய தகவல்கள், தரநிர்ணயங்கள் மற்றும் பயிற்சிகள் என்பனவற்றை பரிமாறுவதற்கான ஒரு ஊடகமாகச் செயற்படும். இக்குழு உள்ளூர் அறிவினை ஒன்று திரட்டி, கொள்கை வகுப்பாளர்களை அணுகி, பிரச்சினைகளை வெளிக்கொணர்ந்து, மனித உரிமைகளை ஊக்குவிக்க ஒத்துழைப்பு வழங்குபவராகவும் திகழ்கிறது.

பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்கமானது டில்லியில் தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கிலாந்து தலைநகர் லண்டனிலும் மற்றும் கானா நாட்டு தலைநகர் அக்ராவிடும் அலுவலகங்களைக் கொண்டிருக்கின்றது.

சர்வதேச ஆலோசனை ஆணைக்குழு: பிரதானியாக, சேம் ஒருட்சேட்டோ என்பவரையும் அங்கத்தவர்களாக, யுனிஸ் பூக்மன் - அமிஸ்ஸா, முரே பேர்ட், யாஷ் காய், எலிஸன் டக்ஸ்பரி, நெவில் லின்டன், பீ.ஜீ வெர்க்சி, லொஹ்ரா யூகப் மற்றும் மஜா தருவாலா ஆகியோரைக் கொண்டிருக்கின்றது.

நிறைவேற்றுக் குழு உறுப்பினர்கள் (இந்தியா) : பிரதானியாக பீ.ஜீ வெர்க்சியும், அங்கத்தவர்களாக அனு அகா, பி. கே சந்திரசேகர், பக்வாந்தாஸ், நிட்டின் தேசாய், கே.எஸ் திலன், ஹரிவான்ஸ், சன்ஜோய் ஹஸரிக் கா, பூணம் முட்ரேஜா, ருமா பால், ஆர். வீ. பிள்ளை, கமல்குமார் ஆகியோரும் பணிப்பாளராக மாஜா தருவாலா கடமையாற்றுகின்றனர்.

நிறைவேற்றுக்குழு உறுப்பினர்கள் (கானா): பிரதானியாக சாம் ஒருட்சேட்டோவும் அங்கத்தவர்களாக அனா பொஸ்மன், நெவில் லின்டன், எமிலி சோட், வேர்க்சி ஆகியோரும் பணிப்பாளராக மாஜா தருவாலாவும் கடமையாற்றுகின்றனர்.

நிறைவேற்றுக் குழு உறுப்பினர்கள் (இங்கிலாந்து): பிரதானியாக நெவில் லின்டன், இணைப்பிரதானியாக லின்சே ரோஸ், அங்கத்தவர்களாக பிரான்ஸ் டி சூசா, ஒன்டின் டேவீஸ், மீனாக்கி தார், தெரக் இங்ரம், கிளயர் மாட்டின், செய்யித் ஷர்புத்தீன் மற்றும் எலிசபத் சுமித் ஆகியோர் கடமையாற்றுகின்றனர்.

பொதுநலவாய ஊடகவியலாளர்கள் அமைப்பு, பொதுநலவாய சட்டத்தரணிகள் அமைப்பு, பொதுநலவாய சட்டக் கல்வி அமைப்பு, பொதுநலவாய பாராளுமன்ற அமைப்பு, பொதுநலவாய ஊடகச் சங்கம், பொதுநலவாய ஒப்பிரப்பு அமைப்பு.

ISBN : 978 - 955 - 1281 - 43 - 4

பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்கம், 2011

இந்த அறிக்கையிலிருந்து பகுதிகள் உரியவருக்குத் தெரியப்படுத்திய பின்னர் பயன்படுத்தலாம்

பொ.ம. பு. தலைமையகம், புது டில்லி
பி - 117, இரண்டாம் மாடி,
சர்வோதய என்கிளாவே,
புதுடில்லி - 110017
தொ - +91 - 11 - 43180200
தொ.ந +91 - 11 - 2686 - 4688
மின்னஞ்சல்:
ingo@humanrightsinitiative.org

பொ.ம. பு. ஐக்கிய இராச்சியம்,
இங்கிலாந்து
பொதுநலவாய கற்கை நிறுவனம்
28, ரசன்ஸ் சதுக்கம்
இங்கிலாந்து WC185DS
ஐக்கிய இராச்சியம்
தொ - +44 - 020 - 7 862 - 8857
தொ.ந.44 - 020 - 7 862 - 8820
மின்னஞ்சல்: chri@sas.ac.uk

பொ.ம. பு. அக்ரா
இல்ல இலக்கம் 09, சமோரா மசேல்
அல்பும் டவுன் வீதி
பேவனி ஏனில் ஹோட்டலுக்கு
எதிராக
டர்ஸ்ட் டவருக்கு அருகில், அக்ரா,
கானா
தொ - +233302971170
தொ.ந - +233302971170
மின்னஞ்சல்:
chriaf@africaonline.com.gh

டர்ன்ஸ்பேரென்சி இன்டர்நெஷனல்
ஸ்ரீ லங்கா
06, 37 ஆவது ஒழுங்கை, குயின்ஸ்
வீதி, கொழும்பு 3

தொலைபேசி 011 2506419
தொலைநகல் 011 2592287
மின்னஞ்சல்: tisl@tislanka.org
இணையத்தளம்: www.tislanka.org

தகவலால் மக்களை வலுப்படுத்தல்: சீவில் சமூக எடுத்துக்கூறல் அனுபவங்கள்

Open sesame: பொதுநலவாயத்தில் தகவலுக்கான உரிமையை நோக்கி,
2003 பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கத்தின் சர்வதேச
ஆலோசனை ஆணைக்குழு வழங்கிய அறிக்கை

ஆசிரியர் (மூலப் பதிப்பு)
மஜா தருவாலா

தழுவினியுதியோர்:
வெங்கடேஷ் நாயக்
சஞ்சிதா பாக்ஷி

மொழிபெயர்ப்பு
எம். சீ. ருஸ்மின்

பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்கம் புரான்ஸ்பேரன்ஸ் இன்டர்நேஷனல் -
புதுடில்லி இலங்கை
கொழும்பு

உள்ளடக்கம்

தகவலால் மக்களை வலுப்படுத்தல் : சிவில் சமூக
எடுத்துக்கூறல் அனுபவங்கள்

1. பரிந்துரைத்தல் அனுபவங்கள் 02
2. ஜனநாயகத்தை உறுதிப்படுத்தல் 34
3. இலங்கை தகவல் சுதந்திர சட்ட வரைவு, 2003 35
4. பயனுள்ள இணைப்புகள் 46

தகவலுடன் மக்களை வலுப்படுத்தல்: சிவில் சமூக பரிந்துரைத்தல் அனுபவங்கள்

மனித உரிமைகள் தொடர்பான பொது விவாதத்தில் அதிகரித்து வரும் சிவில் சமூகத்தின் தாக்கத்தினை நான் வரவேற்கின்றேன். உலகப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான புதிய அணுகுமுறைகளில் பங்கேற்பதற்கு, சிவில் சமூகத்திற்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. சமூகத்தில் உள்ள சகல பகுதிகளினதும் சக்திகளையும் தயார்படுத்தாமல் மனிதஉரிமைகள் மீதுள்ள சவால்களை முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியாது.

மேரி ரொபின்சன், மனிதஉரிமைகளுக்கான முன்னாள் ஐக்கிய நாடுகள்

ஆணையாளர், 2002¹

ஐமைக்கா தொடக்கம் ஸம்பியாவரை, பங்களாதேஷ் தொடக்கம் வனுவாட்டு (தென்பகுளில் அமைந்துள்ள ஒரு தீவு) வரை திறந்த அரசாங்கத்திற்கான தூண்டுகோல் சிவில் சமூகத்திலிருந்தே வந்துள்ளது. பொருளாதார சமத்துவத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அடிமட்ட சமூகத்தில் வேலை செய்தல், ஊழல்களை பகிரங்கப்படுத்தி தேசங்களின் மில்லியன் கணக்கான அபிவிருத்தி டொலர்களை சேமித்தல், அரசாங்கங்களுக்கு திறந்த கொள்கைகளையும் சட்டங்களையும் உருவாக்குவதற்கு உதவுதல், பின்தங்கிய மற்றும் மூடிய சர்வதேச நிதி தொழிற்சங்க நிறுவனங்கள் என்பனவற்றின் செயற்பாட்டை மாற்றுவதற்கு அதிகாரமையங்களுடன் ஒன்றிணைதல் பொன்றனவற்றுடன் உலகில் உள்ள ஏனைய குழுக்களுக்கு சிவில் சமூகங்களின் வேற்றிகளின் காரணங்கள் மூலமாகவும் செயன்முறை ஆலோசனையாகவும் அமையும். பொதுவாக, இதுவே தெற்காசியாவின் நிலைப்பாடாக உள்ளது. பங்களாதேஷ், இந்தியா மற்றும் இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் சட்டவாக்கத்திற்கான உந்துதல் அதிகமாக சிவில் சமூகத்திலிருந்தே வந்துள்ளது. வேறுநாடுகளிலும் பார்க்க இந்தியாவில், சட்டத்தின் அடைவினைப்

பெற்றுக்கொடுக்கும் வெற்றிகரமான பிரசாரங்களை சிவில் சமூகமே நடத்துகின்றது. சிவில் சமூத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெறும் சிபாரிசுகள் தகவல் பெறுவதற்கான சட்டத்தை உருவாக்குவதில் சகல பாகங்களிலும் உள்வாங்கப்படுகின்றன. நேபாளத்தைப் பொறுத்தவரை, சட்ட வரைவுக்குழுவில் உள்ள சிவில் சமூக உறுப்பினர்கள் அடைவுகளைப் பெறுக்கொடுப்பதற்கான சட்டங்களில் அதிகமான தாக்கத்தினைச் செலுத்தியுள்ளனர்.

அனுபவத்தினை பல்வேறு குழுக்கள் மற்றும் காரணிகளில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். சர்வதேச வியாபார நிறுவங்கள் மற்றும் சர்வதேச நாணய நிதியம் ஆகியவற்றின் உச்ச கொள்கை மையங்களில் திறந்த நிலையை உந்துவிடப்பதற்கான ஊக்குவிப்புகள் சிலவற்றைக் காணமுடியும். ஏனைவர்கள் சிறிய, பின்தங்கிய, மற்றும் எழுத்தறிவற்ற சமூகங்களில் உள்ள உள்ளூராட்சி பொறுப்புடைமை ஒரு சவாலாக உள்ள இடங்களில் வேலை செய்கின்றனர். வெளிப்படைத்தன்மைக்கான தளத்தினைப் படிப்படியாகப் பெறுவதால், உலக வங்கி போன்றன ஒரு குறித்த நிறுவனத்தை மாத்திரம் சிலர் கருத்திற் கொள்கின்றனர். இது, சில சமயங்களில், வழங்கப்படும் கடன் வழங்கலின் நிபந்தனைகளில் ஒரு பகுதியாகவும், அதன் மக்களுடன் ஆலோசனை கேட்டு திறந்த நிலையுடன் செயற்படும் அரசாங்கங்களின் ஓர் இரகசிய நண்பராகவும் மாறுவதுண்டு. மற்றவர்கள் மூடிய நிலையில் செயற்படும் அரசாங்கங்களை திறந்தநிலைக்குக் கொண்டுவரும் பொது அபிப்பிராயத்தில் அதிக எண்ணிக்கையான மக்களை மிக இன்றியமையாத கூட்டாக மாற்றுவதற்காக பாடுபட்டு வருகின்றனர். உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்ட தகவல் உரிமைக்கான அடைவினை தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளும் போராட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் புத்தாக்கங்கள், திட்டங்கள் மற்றும் உத்திகள் பல்வகைத்தன்மை கொண்டதாகவும் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகவும் இருக்கும். ஆனால், கற்றபாடங்களையும் மற்றும் வேவ்வேறு சட்டஅதிகாரங்களிலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட சிறந்த பயிற்சி அனுபவங்களையும் சுதேசப் பிரசாரங்களில் பயன்படுத்த முடியும் என்பதை அனுபவங்கள் காட்டியுள்ளன.

ஏடுத்துக்கூறல் அனுபவங்கள்

அடைவுக்கான பிரசாரகர்கள் விஷேடமாக நல்லாட்சி மற்றும் மனித உரிமைகள் ஆகியவற்றில் ஈடுபாடு கொண்ட குழுக்களிலிருந்தே வருகின்றனர். சில பிரசாரகர்கள் குறிப்பாக தகவல் சுதந்தரத்தின் இலக்கினைத் தடைவதற்கான அரசாங்கங்களின் ஆட்சி செயற்பாட்டை மேம்படுத்துவதற்கான ஏக வழி என்றவகையில் இதனை கௌரவிப்பதற்காகவுமே கடமையாற்றுவர். மற்றொருவகையில், திறந்த ஊடகக் குழுக்கள், முறைகேட்டுக்கு எதிரான பிரசாரகர்கள், சூழல் செயற்பாட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் இதுபோன்ற பல்வேறு நிறுவனங்கள் இணைந்து தமது விருப்பின் பேரில் தகவல் சுதந்திரத்தை வலியுறுத்தும் குறிப்பான கோரிக்கைக்கு

பலமளிக்கின்றனர். உதாரணத்திற்கு, அடைவுக்கான புத்தாக்கம் சுற்றாடல் தீர்மானம் எடுத்தலில் திறந்தநிலை எனும் அதன் முதன்மை நோக்கிற்கு ஆதரவாக, தகவலுக்கான அடைவினை உலகளாவிய ரீதியில் ஊக்குவிக்கின்றது.² இதேபோன்று, இந்தியாவில் டில்லியை மையமாகக் கொண்டு இயங்கும் பரிவர்த்தன் அமைப்பு, சில அரசாங்கத் திணைக்களங்களிலின் அச்சுறுத்தல் முறைகேட்டிலிருந்து வரிசெலுத்துபவர்களை காக்க வேண்டும் என்பதை நோக்காகக் கொண்ட, முறைகேட்டுக்கு எதிரான பிரஜைகளின் குழுவாகும். எவ்வாறாயினும், பரிவர்த்தன் தமது அணுகுமுறைகளில் முறையான மாற்றங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் அல்லது மக்களை வலுவடையச் செய்ய வேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டது. அதன் விளைவாக, தனது அவதானத்தை மாற்றிய பரிவர்த்தன், மக்களின் மனக்குறைகளைத் தீர்த்து, திணைக்களங்களில் பொதுமக்கள் சேவை ஒழுங்கான முறையில் செய்து முடிக்கப்படாமல்கான காரணத்தையறிந்து, பொதுமக்கள் கோரிக்கைகள் சிறப்பாகச் செயற்படுத்துவதை முன்னகர்த்தி, பிரஜைகளுக்கான சுகாதார சேவைக்குரிய சட்ட முன்னேற்பாடுகளை திருத்தத்திற்கு உற்படுத்துவற்கான தமது அவதானத்தை டில்லி தகவலறியும் சட்டத்தின்³ மீது செலுத்தத் தொடங்கினர்.

நிதிவழங்குனர் - நண்பரா அல்லது எதிரியா?

நிதிவழங்குனர்கள் கடன் மற்றும் நிதிவுதவி வழங்குவதற்கான நிபந்தனையாகவே வெளிப்படைத்தன்மையைக் தொடர்ச்சியாக வலியுறுத்துகின்றனர். இந்த அணுகுமுறை கானாவில் பயன்படுத்தப்பட்டது. அங்குதான் வறுமையொழிப்பு திட்டம் உலகவங்கியின் ஆலோசனையின் பேரில், தகவல் பெறுவதற்கான சுந்திரச் சட்டம் 2004ம் ஆண்டு⁴க்குள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனை முன்வைக்கப்பட்டது. பாதிசுஸ்தானிலும் 2002ஆம் ஆண்டு அசிய அபிவிருத்தி வங்கிக் கடனுடன் தகவல் பெறுவதற்கான அவசரச் சட்டம் ஒரு பொதுக்கொள்கையாக இணைக்கப்பட்டது. பொறுப்பேற்ற, முன்னாள் அரசாங்கத்தின் இத்தகவல் சுதந்திர அவசரச்சட்டப் பிரகடனமானது, பெரியதொரு கடன்தொகையைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்காக ஆசிய வங்கி, ஏனையோர் முன்னிலையில் வற்புறுத்தியதன் பேரிலேயே கொண்டுவரப்பட்டது. இலங்கையிலும் மனிதாபிமான நிதி நிறுவனங்கள் மோசடிக் குற்றச்சாட்டுக்கள் தொற்றியுள்ள உதவித்தொகை மற்றும் மீள் குடியேற்றம், புனர்நிர்மானப் பணிகள் ஆகியவற்றில் உச்ச வெளிப்படைத்தன்மைக்கு ஆதரவாகப் குரல் எழுப்பியுள்ளன. நல்லாட்சி மற்றும் மோசடிக்கு எதிரான செயற்பாடுகளுக்கு ஆதரவாக, இலங்கையின் தகவல் பெறுவதற்கான சட்டத்தை செயன்முறைக்கு கொண்டுவருவதை முதன்மைப்படுத்துவற்காக, நிதிவழங்குனர்களின் ஆதரவை நாடலாம்.

சில நேரங்களில், எமது நோக்கங்களுடன் இணங்குபவர்களாக இருந்தாலுங்கூட, உதவி வழங்கும் முகவர் நிறுவனங்களும் பல்கிளை நிறுவனங்களும் உறுதியான வெளிப்படைத்தன்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று இது தொடர்பான பிரசாரங்களில் வற்புறுத்தப்படுகின்றன. அவர்கள் பெரிய திட்டங்களைக் கையாள்பவர்கள், அவர்களின் அழுத்தங்கள் சிலவேளைகளில் தேசிய அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நிகழ்ச்சி நிரல்களிலும் தாக்கத்தையும் செலுத்துகின்றன. தூரத்தில் இருந்து அவர்களின் எடுக்கும் தீர்மானங்கள் மில்லியன் கணக்கான மக்களில் தாக்கம் செலுத்துகின்றன. ஆனால், மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களால் அவர்களை கேள்வி கேட்க முடியாதுள்ளது. தாம் கடமையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கும் நாடுகளின் மக்களுக்கு பதில் கூறவேண்டிய அவசியமில்லை, தமது அங்கத்தவ நாடுகளின் அரசாங்கங்களுக்கும் மாத்திரம் பதில் சொன்னால் போதுமானது என்ற மனோபாவத்தில் செயல்படும் இத்தகையோரின் செயல்பாடுகள் ராடாரிலும் தப்பிவிடாமல் ஆர்வாளர்களினால் அவதானிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. வங்கித் தகவல் நிலையம்⁵ மற்றும் பிரிட்டன் வுட் செயற்திட்டம்⁶ ஆகிய குழுக்கள் சர்வதேச நிதிவிருத்தி மற்றும் தொழிற்சங்க நிறுவனங்களையும் மிக உண்ணிப்பாகக் கண்காணித்து, துல்லியமான வெளிப்படைத்தன்மை, பொறுப்புக்கூறுதல் மற்றும் மக்கள் பங்கேற்பு ஆகியவற்றை குறிப்பாக, மக்கள் தகவல்களை உறுதியான முறையில் அடைந்துகொள்தலை ஊக்குவிக்கின்றனர். 2003 பெப்ரவரியில், ஐந்து கண்டங்களைச் சேர்ந்த செயற்பாட்டாளர்களின் குழுவொன்று சந்தித்து, இத்தகைய சர்வதேச நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளைச் சூழவுள்ள இரகசியங்களை அறிந்து, அவற்றை சமாளிப்பதற்கான முறைசாரா வலைப்பின்னலாக, உலக வெளிப்படைத்தன்மைக்கான புத்தாக்கம் ஒன்றினை தாபிப்பதற்காக தமது இயலுமைகளை மேலும் வலுப்படுத்தத் துணிந்தனர்⁷.

ஒன்றிணைந்து செயல்படுதல்

பிரசாரர்கள் ஒன்றாக இணைந்து செயற்படுவது முழுமையானது, அதன் ஒரு பகுதியை விட சிறந்தது என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றது. எண்ணிக்கையில் பலம் இருக்கின்றது. ஒன்றுபட்ட குரல் ஓங்கி ஒலிக்கும், பல்தரப்பட்டவரை ஒன்றிணைக்கும், நிபுணத்துவத்தின் பலத்தை ஒருங்கமைகும், மக்களைச் சென்றடையும் விதம் அதிகரிக்கும். முறைசார்ந்த கூட்டுக்கள், அநேகமாக, குறிப்பிட்ட ஒரு நோக்கத்துக்காக அவ்வப்போது ஏற்படுத்தப்படும் பலமற்ற கூட்டுக்களாகவே

அமையும். இந்தியாவில், மக்களின் தகவல் உரிமைக்கான தேசிய பிரசாரம் (NCPRI) தேசிய தகவலுக்கான உரிமைச் சட்டத்தினை முதன்மையான நோக்காகக் கொண்டு தாபிக்கப்பட்டதாகும். அதன் தாபக அங்கத்தவர்களுள் சமூகசெயற்பாட்டாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், சட்டத்தரணிகள், தொழில்சார் நிபுணர்கள், ஓய்வுபெற்ற சிவில்சேவை அதிகாரிகள் மற்றும் கல்வியியலாளர்கள் ஆகியோர் இடம்பெற்றனர்.⁸ மதிப்புக்குரிய, மூத்த ஊடகவியலாளர்கள், கடமையாற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற மற்றும் ஓய்வுபெற்ற நிறைவேற்றதிகாரிகள், சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் நீதித்துறை சார்ந்தோரின் வரவு மக்களின் தகவல் உரிமைக்கான தேசிய பிரசாரத்தினை (NCPRI) மிக்க தாக்கமும் பலமும் பொருந்திய பிரசார நிறுவனமாக மாற்றியது. மக்களின் தகவல் உரிமைக்கான தேசிய பிரசாரம் (NCPRI) இந்தியாவின் தகவலுக்கான உரிமைச் சட்டத்திற்குரிய மதிப்பீட்டினைப் பெற்றுக்கொடுப்பதில் பாரிய தாக்கத்தைச் செலுத்தியது. இதேபோன்று, தகவல் பெறும் உரிமையினை வென்றெடுப்பதற்காக இங்கிலாந்தில் இடம்பெற்ற பிரசாரத்திலும் தொன்னூறு உறுப்பினர்களின் முறைசார் கூட்டு ஐக்கிய இராச்சியத்தின் தகவல் உரிமைச் சட்டத்தில் அளப்பரிய வளமாகவும் விமர்சனமாகவும் திகழ்ந்தது. கானாவைப் பொறுத்தவரை, அரசசாரா நிறுவனங்களின் முறைசார் கூட்டு தாபிக்கப்பட்டதானது தகவல் பெறுவதற்கான உரிமையை வழங்கும் விடயத்தில் அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தது. இங்கு அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் தமது பிரதிநிதிகளின் வாயிலாகத் தகவல் பெறுவதற்கான உரிமையை வலியுறுத்தி தனித்தனியான அழுத்தத்தினை வழங்கின. இதில் பல ஆதரவுக்குழுக்கள் ஒருகரம் சேர்ந்து, சகல சமூகங்களாலும் தகவலலைப் பெறுவற்குள்ள உரிமையினை பெறும் விடயத்தில் ஆர்வத்துடனும் தேவையுடனும் பங்கேற்றனர்.

வலைப்பின்னல்கள் ஒரு நாட்டுக்குள் மாத்திரம் முடங்கியிருக்கவில்லை. தகவல் சுதந்திரத்திற்கான உரிமையினை பெற்றுக்கொள்ளும் உத்வேகத்தில் உலகெங்கிலும் தனியாக செயல்பட்டுவந்த குழுக்களை ஒன்றிணைத்து, மாகாண, தேசிய, பிராந்திய மற்றும் சர்வதேச மட்டங்களில் செயல்படுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கியுள்ளன. உதாரணத்திற்கு, ARTICLE 19 மற்றும் பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கம் ஆகிய இரண்டு சர்வதேச அரசசாரா நிறுவனங்களும் தேசிய மட்டத்தில் இயங்கும் நிறுவனங்களுடன் மிக வெற்றிகரமாக கைகோர்த்தன. குறிப்பாக, பாகிஸ்தானில் இயங்கும் நுகர்வோர் உரிமைகள் ஆணைக்குழு, இலங்கையில் இயங்கும் மாற்றுக்கொள்கைக்கான நிலையம் ஆகியவற்றுடன் இணைந்து தெற்காசியாவில் அரசுகளில் காணப்படுகின்ற தகவல் அறியும் சட்டத்தின் நிலைப்பாடு குறித்து அறிக்கையிட்டனர். இதன் கண்டுபிடிப்புகளும் பரிந்துரைகளும் பிராந்தியத்தில் இடம்பெற்ற இரண்டு சர்வதேச மாநாடுகளிலும் அரசாங்கங்களினதும் சிவில் அமைப்புகளினதும் அவதானத்துக்காக முன்வைக்கப்பட்டன.

உள்ளூர் மற்றும் பிராந்திய மட்டக் கூட்டுக்கள்

உலகலாவிய ரீதியில், பிரசாரகர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் ஒரே மாதிரியானவையே. இதனையறிந்து, அரசு துறையில் வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் திறந்த நிலைக்கான ஊக்குவிப்பாளர்கள் குழுவொன்று இணையதளத்தை மையப்படுத்தி தகவல் சுதந்திர ஊக்குவிப்பாளர்களின் வலைப்பின்னல் ஒன்றைத் தாபித்தனர். இந்த வலைப்பின்னல் தகவல் சுதந்திரம் தொடர்பான செய்திகள் உள்ளிட்ட நாடுகள், நிறுவனங்களுக்கிடையிலான தகவல்களின் பரிமாற்றம், தேசிய மற்றும் சர்வதேச அபிவித்திகள், வேறும் திட்டங்கள் தொடர்பான செய்திகள், ஆய்வறிக்கைகள் மற்றும் சட்டவரைவுகள் என்பனவற்றின் மீது அவதானத்தைச் செலுத்தியது. இந்த வலைப்பின்னல் செப்டெம்பர் 28ஆம் திகதி தகவல் அறிவதற்கான தினத்தினை உலகெங்கிலுமுள்ள நாடுகளில் கொண்டாடியது. மேலதிக விபரங்களை www.foiadvocates.net இல் பார்வையிடலாம்.

இந்தியாவில் ஒன்றிணைந்த பிரசாரங்களை செயற்பாட்டாளர்கள் வெகுவாக வரவேற்றுள்ளனர். 1996ஆம் ஆண்டு, சமூகசெயற்பாட்டாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், சட்டத்தரணிகள், தொழில்சார் நிபுணர்கள், ஓய்வுபெற்ற சிவில் சேவை அதிகாரிகள் மற்றும் கல்வியியலாளர்கள் ஆகியோர் ஒன்றிணைந்து தகவல் அறியும் மக்கள் உரிமைக்கான தேசிய பிரசாரத்தினை (NCPRI) உருவாக்கினர். இதன் முதன்மை இலக்கு தேசிய மட்டத்தில் தகவல் அறியும் உரிமை தொடர்பான எடுத்துக்கூறல் நிகழ்வுகளை நடத்துவதாகும். பின்னர், தகவல் உரிமையின் ஆர்வலர்கள் மின்னஞ்சல் வாயிலான இணையத்தள மைய கலந்துரையால் தளம் ஒன்றினை உருவாக்கினர். இதன் பெயர் ஹும்ஜனேங்கே 'நாம் அறிந்துகொள்வோம்' என்பதாகும். இது தேசிய மற்றும் மாநில மட்டத்திலான வெளிப்படைத்தன்மை தொடர்பான பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கி வந்தது. மேலதிக விபரங்களை <http://in.groups.yahoo.com/group/HumJanenge/> இல் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்தல் மற்றும் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கலந்தாலோசித்தல் ஆகியவற்றுக்கான தளமாக, சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள மந்தநிலையைக் குறைப்பதற்குரிய பரிந்துரைகளைக் கொண்டு வருதல், மற்றும் தகவல் அறியும் உரிமையை ஊக்குவிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைத்தல் ஆகியவற்றுக்கான சிறந்த தளமாகும். தேசிய மற்றும் சர்வதேச அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட இந்தியா மற்றும் RTI4NGOs ஆகிய

குழுக்கள் மற்றும் மின்னஞ்சல் வாயிலான கலந்துரையாடல் குழுக்கள் அண்மைக்காலங்களில் இந்தியாவின் பொதுத்துறைகளில் தகவல் சுதந்திரச் சட்டத்தின் செயற்பாட்டுத்திறனை கண்காணித்து அறிக்கையிடும் நிலைக்கு வந்துள்ளன. இந்த இணையத்தள மைய குழுக்கள் பல்வேறு பின்புலத்தையும் இடங்களையும் சேர்ந்த மக்களை தாக்கமான முறையில் தகவல் உரிமைச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துவற்கான ஒரு ஐக்கிய பிரசாரத்தை நோக்கி நகர்வதற்காக இணைக்கும் சிறந்த முறையாகும்.

தகவல் பெறும் உரிமைக்கான தெற்காசிய மட்ட வலிமையூட்டுனர்கள் பங்களதேஷ், இந்தியா, பாகிஸ்தான், இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் இருந்து கடந்த 2007ஆம் ஆண்டு ஒன்றிணைந்து, தெற்காசியாவின் தகவல் சுதந்திர உரிமைக்கான ஆர்வளர்கள் வலைப்பின்னலினை (SARTAIN) ஆரம்பித்தனர். இது தமது நாடுகளில் தகவல் பெறுதற்கான உரிமையுடன் தொடர்பான பிரச்சினைகள் பற்றிய அறிவினையும், வலிமையினையும் அனுபவத்தினையும் பரிமாறிக்கொள்ளும் ஒரு இலத்திரணியல் குழுவாகும். மேலதிக விபரங்களை <http://group.yahoo.com/group/satianetwork> இல் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மனித உரிமைகளுக்கான தெற்காசியர்கள் (SAHR) என்பது ஒரு ஜனநாயகபூர்வமான பிராந்திய வலைப்பின்னலாகும். தெற்காசியப் பிராந்தியத்தில் பிராந்தியமட்ட மனித உரிமைகள் தொடர்பான பிரச்சினைகளை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவரும் பணியில் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படும் நீண்ட அங்கத்துவ வலைப்பின்னலையும் இது கொண்டுள்ளது. பங்களதேஷ், நேபாளம், பாகிஸ்தான், இலங்கை, மாலதீவு, ஆப்காணிஸ்தான் மற்றும் இந்தியா ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த அங்கத்தவர்கள் பிராந்தியத்தில் ஆட்சிமுறை, பொறுப்புக்கூறுதல் மற்றும் வெளிப்படாததன்மை ஆகியவற்றில் பொதுவான தரநிர்ணயங்களை உள்வாங்கிக்கொள்தற்கான எடுத்துக்கூறலில் ஈடுபடுகின்றனர். மேலதிக விபரங்களை <http://southasianrights.org/history.htm> இல் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வர்த்தகம் தொடக்கம் சமூகசேவைகள் வரை, ஜீவனோபாய விவசாயம் தொடக்கம் சுயதொழிலாளர்கள் வரையான பல்வேறு நலன்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வலைப்பின்னல்கள் மிகப்பெறுமதி வாய்ந்தவையாகும். ஒவ்வொரு நலக்குழுக்களும் தனித்தனியாகக் கொண்டுவரும் நோக்குநிலைகள் அவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செயற்படும் விடயங்களை மேலும் வளப்படுத்தும். இத்தகைய கூட்டுக்களால், பல்வேறு தளங்களைச் சேர்ந்தவர்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு, ஒன்றிணைந்து குரல்கொடுக்கலாம். அவ்வாறு ஒன்றிணைந்த குரல்களை புறக்கணிப்பதும் கஷ்டம். இது சகல குழுக்களினதும் பங்களிப்பினை மேலும் வளப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு, தகவல் சுதந்தர உரிமைக்கான கூட்டுக்களில் வர்த்தகப் பிரதிநிதிகளின் வருகையானது, வர்த்தகத்துறை இரகசியங்களை விடுவிப்பதற்கான தேவையினை துலக்கமிட்டுக்காட்டும். கல்வியறிவற்ற கிராம மட்டத்தை சேர்ந்தவர்களின் வருகையானது, அரசாங்கங்கள் தமது பிரஜைகளுக்கு வழங்கவேண்டிய இன்றியமையாத தகவல்கள் பற்றிய முன்னேற்பாடுகளை முதல்கேள்வி இல்லாமலே எடுத்துக்காட்டும். பல்வேறு தளங்களைச் சேர்ந்த மூலங்களில் இருந்து வரும் ஒரு பொதுவான குரல் அரசாங்கங்களுக்கு அனுப்பப்படும் செய்தினை மேலும் திடப்படுத்துவதாக அமையும். நீண்டகால அடிப்படையில், வித்தியாசமான சமூகங்களில் தகவல் உரிமைக்கான விதைகளைத் தூவி, தகவல் அடைவுச் சட்டங்களைப் பயன்படுத்துபவர்களின் பிரதிநிதிகளை தயார்நிலையில் வைத்திருக்கும்.

ஒன்றாகச் செயற்படும் பெரிய குழுக்கள் அதிக அனுபங்களையும் மனித நிதிசார் வளங்களையும் ஒன்று சேர்த்து, வேலைகள் தழுவப்படுவதை அல்லது பிரதிபண்ணப்படுவதை தவிர்க்கின்றன. நிபுணத்துவம் பெற்ற வல்லுனர்களின் குழுவினால் சகலரும் நன்மையடையும் சூழல் உருவாக்கப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும், ஒன்றாக இணைந்து செயற்படுவதனால் கிடைக்கும் இத்தகைய பல்வேறு நன்மைகளுக்கு மத்தியில் கூட்டுக்களும் வலைப்பின்னல்களும் தமது பல்வகைத் தன்மையினால் வித்தியாசப்படுவதால் அவ்வப்போது சரியவும் செய்கின்றன. பல்வகைத்தன்மையை பேணிக்கொள்வது சிலநேரம் கஷ்டமாக அமையலாம். இத்தகைய ஆழ்ந்தாராய்ந்த வெளிப்படையான முயற்சிகள் நம்பிக்கையின் பேரில் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். பொதுவான உள்ளகத் தொடர்பாடல் முறைகளைத் தயாரித்துக்கொண்டு, சரியான இயலுமைகளையும் நிதியினையும் உள்வாங்கி, வித்தியாசமான நலன்கள், நிகழ்ச்சி நிரல்கள் மற்றும் நேர அட்டவணைகள் என்பனவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய விடயங்களில் கரிசனையைச் செலுத்தியதால் பிரமிக்கத்தக்க வெற்றிகள் அடையப்பட்டுள்ளன.

நிகழ்ச்சி ஆய்வு - வலைப்பின்னலாக்கம் - திறந்த ஜனநாயக பிரசாரக்

குழு, தென்னாபிரிக்கா

தென்னாபிரிக்காவில் சிவில் சமூகம் தீண்டாமை யுகத்திற்கு பிற்பட்ட அரசியல் யாப்பினை உருவாக்குவதில் மிகுந்த கரிசனையுடன் ஈடுபட்டது. அது இப்பொழுது தகவலுக்கான சட்டவாக்கச் செயன்முறைகளை ஊக்குவிக்கத் தயாராகியுள்ளது. 1994ஆம் ஆண்டு, தென்னாபிரிக்காவில் ஜனநாயக அரசாங்கம் ஆட்சியேற்றவுடன், புதிய அரசியல் யாப்பில் கோரப்பட்டதற்கிணங்க, மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் தகவல் உரிமைக்கான சட்டவரைவினை முன்வைப்பதற்கான திறந்த ஜனநாயகச் செயற்குழுவொன்றை தாபித்தது.

இச்செயற்குழுவுடன் இணைந்து இயங்குவதற்காக சிவில் சமூக நிறுவனங்களின் கூட்டு, திறந்த ஜனநாயகத்திற்கான ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை நிறுவியது. ஆனால், துரதிஷ்டவசமாக இக்குழு சரிந்துவிட்டது. பிரசாரத்தை உறுதிப்படுத்துவற்குப் போதிய நிதிமூலம் இல்லாமையால், மிகப்பெரிய மற்றும் அதிக பல்வகைத்தன்மை வாய்ந்த நிறுவனங்களை உள்வாங்கிக் கொள்ள முயன்றது. இத்தகைய பல நிறுவனங்கள் தமது முதன்மை நிகழ்ச்சி நிரல்களுக்கு வளங்களினாலோ அல்லது போதிய அவதானத்தை வழங்குவினாலோ இப்பிரச்சினைக்கு அர்ப்பணிப்பதற்கான அனுமதியை வழங்க முடியாத நிலை உருவானது. இந்தக்குழு அழிந்துபோனாலும் இதிலுள்ள சில நிறுவனங்கள் தகவல் சுதந்திரத்திற்கான சட்டத்தை உருவாக்கும் செயன்முறைக்கு தொடர்ச்சியான ஈடுபாட்டை தொடர்ந்து வந்தன.

1996இல், சிவில் சமூக வலுவாக்கத்திற்கான மாநாட்டிற்காக சுமார் 30 நிறுவனங்களை தென்னாபிரிக்க ஜனநாயக நிறுவகத்தின் (IDASA) பாராளுமன்ற தகவல் மற்றும் கண்காணிப்புச் சேவை ஒன்றுசேர்த்தபோது, சிவில்சமூக நிறுவனங்கள் மீண்டும் ஒன்றிணைந்தன. முக்கியமாக, எதிர்கால சிவில் சமூக செயற்பாடுகளுக்கான தகவல்களின் அடைவுக்கு இம்மாநாடு மிகுந்த அவதானத்தை வழங்கியது. அத்துடன், திறந்த ஜனநாயகச் சட்டவரைவினை பகுப்பாய்வுசெய்தல் மற்றும் உறுதியான சட்டத்தினை ஊக்குவிப்பதற்கான பிரசாரமொன்றினை வடிவமைத்தல் என்பன மூன்று நிறுவனங்களுக்குப் பொறுப்புச் சாட்டப்பட்டன. திறந்த ஜனநாயக பிரசாரக் குழுவுக்கான (ODCG) இந்தச் சிறிய கூட்டு, சமூகநீதியுடன் தொடர்பான பல்வேறு நிறுவனங்களை உள்வாங்கிக்கொண்டது.

காலஓட்டத்தில், திறந்த ஜனநாயத்திற்கான பிரசாரக் குழு(ODCG) செயற்குழுவின் சட்டத்தினை கருத்திற்கொண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் (எதிர்க்கட்சிகள் அடங்கலாக) மற்றும் குழுக்களுடன் உறவினை வலுப்படுத்திக்கொண்டது. திறந்த ஜனநாயத்திற்கான பிரசாரக்குழு(ODCG) வெறும் விமர்சனங்களை அல்லாமல், ஆக்கபூர்வமான கொள்கையாக கங்களை வழங்குவதற்காக உழைத்தது. சட்டவாக்குனர் களுக்கு தனிப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் வழங்கும் அளிக்கைகளுக்கான புதிய மற்றும் பலனளிக்கக்கூடிய நுட்பங்களை அது விருத்தி செய்தது. இதற்கு 'பன்னிரண்டு நாள் கிரிஸ்மஸ்' கொண்டாட்ட அணுகுமுறை (ஏனெனில் இது கிரிஸ்மஸ் காலத்தில் இசைக்கப்படும் கரோல் போன்று முதல் வரியினை ஒவ்வொரு புதிய வரிகளுடனும் இணைக்கும்) எனப் பெயரிடப்பட்டது. அவர்களது விலாவாரியான சொந்த ஒப்படைக்கு முன்னர், தனிப்பட்ட குழு அங்கத்தவர்கள் முன்னைய ஒப்படைபின் முக்கிய குறிப்புகளை விரைவாக குறிப்பிடுவர். இது முக்கிய கருத்துக்களையும் கூட்டுப்பொறுப்பிற்கான சமிக்ஞையையும் மேலும் வலியுறுத்துவதாய் அமைந்தன.

வித்தியாசப்படும் முன்னுரிமைகள், வித்தியாசமான அரசியல் பிரதிநிதித்துவம், முரண்பாடான நோக்குதல்கள் மற்றும் பல்வகைத்தன்மை கொண்ட நிறுவனக் கலாசாரம் என்பன சிலநேரம் உள்ளகச் செயற்பாடு மற்றும் தொடர்பாடல் என்பனவற்றில் காலதாமதத்தை ஏற்படுத்துவதுண்டு. உதாரணத்திற்கு, COSTU எனும் மிகப்பெரிய தொழிலாளர் சம்மேளனத்தை போன்ற பெரிய நிறுவனங்கள் கொள்கை முன்மொழிவுகளை அத்தாட்சிப்படுத்த அதிக நேரம் தேவைப்படும். ஆனால், சிறுகுழுக்கள் தமது நிலைப்பாட்டை மிகவிரைவாகத் தீர்மானித்துவிடும். அதிஷ்டவசமாக, சட்ட வரைவின் மீதான உத்தியோகபூர்வ செயற்பாட்டில் ஏற்படும் தாமதம் உறுதியான குழுக்களைச் சந்தித்து பரஸ்பரப் புரிந்துணர்வினைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கான இடைவெளியைப் பெற்றுத்தருகின்றது. காலஓட்டத்தில், திறந்த ஜனநாயத்திற்கான பிரசாரக்குழு(ODCG) உச்ச இணக்கப்பாட்டையும் நம்பிக்கையையும் வளர்த்து, சட்டத்தின் விருத்தியில் தாக்கம் செலுத்துவதில் ஒரு முறைக்கேற்ப வேலைசெய்யும் போது, சிறுவித்தியாசங்களையும் கவனித்து, தனிப்பட்ட அங்கங்களையும் முக்கியமான பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்துவதற்கு அனுமதியும் வழங்கியது. திறந்த ஜனநாயத்திற்கான பிரசாரக்குழு(ODCG) சிறந்த தகவல்

பரிமாற்று உறவினை விருத்திசெய்து கொண்டது. இது முக்கியமான பிரச்சினைகள் மீதான நோக்குதல்களில் வரையறைகளை எளிதாக்கியது. இதன் வித்தியாசமான அங்கத்துவம் பலவலைப்பின்னல்கள், தொடர்புகள், வித்தியாசமான நுட்பங்கள், விருப்புக்கள் மற்றும் நிபுணத்துவம் என்பனவற்றை கொண்டுவந்தது. இது உள்ளக நிபுணத்துவத்தை உருவாக்கியதுடன் திறந்த ஜனநாயத்திற்கான பிரசாரக்குழு(ODCG) முக்கியமான பிரச்சினையொன்றை உள்வாங்கி, ஒருங்கிணைக்கும் ஆய்வுகளை வழிநடத்தி கொள்கை ரீதியான தளங்களை உருவாக்கவும் செய்தது.

செய்தியை எங்கிலும் பரப்புவதல்

புதிய வடிவிலான தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்தின் வருகை எடுத்துக்கூறுதல் துறையில் அதிக வாய்ப்புக்களை கொண்டுவந்துள்ளது. பழைய ஊடக வடிவங்களான வானொலி தொலைக்காட்சி மற்றும் செய்திப்பத்திரிகை ஆகியன இதனுடன் தொடர்புடையதாக இருப்பதில் சந்தேகம் இல்லை. என்றாலும், வானொலி எடுத்துக்கூறல் மற்றும் விழிப்புணர்வினை மேற்கொள்வதற்கான காத்திரமான கருவியாகும். மக்கள் தொகையில் கல்வியறிவில் குறைந்தவர்களையும் சென்றடையும் ஆற்றல் வானொலிக்கு இருப்பதே இதற்கான காரணமாகும். இதன் அடைவெல்லை இன்னும் பின்தங்கிய பிரதேசங்களையும் சென்றடையும். இவ்வூடகம் குறிப்பாக உள்ளக மற்றும் இடை தொடர்பாடல் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் குறைவாக உள்ள தென்பசுபிக் பிராந்தியத்தில் மிகவும் பிரபலமான ஒன்றாக அறியப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு, இணையத்தளமும் மேலும் பலனுள்ள மூலமாக மாறிவருகின்றது. பல நாடுகளில் இதனை நடத்துவதற்கு அதிக செலவற்றதாகும் (உட்கட்டமைப்பு அவ்வாறில்லாமல் இருக்கலாம்). பௌதீக அடைவு மற்றும் அதன் பயன்பாட்டிற்கான பயிற்சி (சிலவேளைகளில் ஏழைகளின் அபிவிருத்திக்கான நிகழ்ச்சிகளின் வாயிலாக, குறிப்பாக அதன் அடைவினை விஸ்தரிப்பதற்கு எதிர்பார்க்கின்றனர்) என்பன தொடர்ச்சியாகக் கிடைக்கும் நிலையில் இருக்கின்றது. இரக்கக் குணம் கொண்டவர்களாக காட்டிக் கொள்ளும் ஊடகவியாளர்களையும் ஊடகநிறுவனங்களையும் நம்புவதைவிட எடுத்துக்கூறுவதன் வாயிலாக இவற்றைக் கட்டுப்படுத்தப்படலாம். பங்களதேஷில், 'அபோலோம்போன் - மனிதஉரிமைகள் மற்றும் ஆட்சிமுறை என்பனதொடர்பான முதிர்ச்சியான தகவல்களினால் மக்களை வலுப்படுத்தல்" எனும் பரீட்சாத்தத் திட்டம் D-Net நிறுவனத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இத்திட்டம் ஓரங்கட்டப்பட்ட மக்களின் பொருளாதார அபிவிருத்தி மற்றும் வறுமையை ஒழித்தல் ஆகியவற்றில், தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்தை நாடுதழுவச் செய்ததில் பெரியதொரு வெற்றியைக்

காட்டியுள்ளது.¹⁰ D-Net விவசாயம், சுகாதாரப் பராமரிப்பு, கல்வி, பண்ணை சாரா பொருளாதார நடவடிக்கைகள், தொழில்வாய்ப்புகள், மனிதஉரிமை, சட்டஉதவி, போதிய தொழில்நுட்பம் மற்றும் தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பம் இயலுமாக்கப்பட்ட பள்ளிதத்யா கென்ரால் (கிராமிய தகவல் நிலையம்) ஊடாக கிராமப்புரங்களில் வாழும் மக்களுக்கான அனர்த்த முகாமைத்துவம் என்பனவற்றை வழங்குகின்றது.¹¹

எடுத்துக்கூறலில் ஊடகம் மிகமுக்கியமான இடத்தினை வகிக்கின்றது. ஏனெனில், சமூகத்தில் அதற்குள்ள அகன்ற வீச்சு, வித்தியாசமான விருப்புக்களை உடைய குழுக்களை குறிப்பாக ஊடகத்தின் பிரதிசூலங்களை விரும்பாத அரசியல்வாதிகளை இலக்குவைப்பதில் அதற்குள்ள ஆற்றல் ஆகியன ஊடகத்தினால் எழுப்பப்படும் பிரச்சினைகளுக்கு பதிலளிப்பதில் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. ஊடகத்தின் இத்தகைய செயற்திறன் இல்லாவிட்டால் அவை நிரகாரிக்கப்படவும் இடமுண்டு. ஐக்கிய இராச்சிய தகவல் உரிமைக்கான பிரசாரம், தென்னாபிரிக்காவின் திறந்த ஜனநாயக எடுத்துக்கூறல் நிலையம் மற்றும் தகவல் உரிமை வெளிப்பாட்டுக்கான இந்தியாவின் பரிவர்த்தன் செயற்திட்டம் ஆகிய கூட்டுக்கள் வெற்றிகரமான ஊடகப் பிரசாரங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இவற்றின், பரந்து காணப்பட்ட மக்களின் விருப்புக்களை மேலெழுச்செய்வதில் உதவும் முக்கிய பலமாக ஊடகம் அமைந்துள்ளது. ஊடகத் தொடர்புகளை மிகச் சாதாரியமாகவும் கவனமாகவும் கையாண்டமையால் இந்த நன்மைகள் பொதுவாகவே அடையப்பட்டன. கல்விசார் பிராச்சாரங்கள் ஊடகங்களின் வாயிலாக விழிப்புணர்வு மேற்கொள்ளப்படுவதை திட்டவாட்டமாக இலக்காகக் கொண்டுவருகின்றன. அத்தோடு, பல ஆர்வளர்கள்உரிய விடயத்துடன் பரிச்சயம் இல்லாத ஊடகவியலாளருக்கு தமது வெளியீடுகளை இலகுவாக்குவதற்காக, தாமாகவே ஊடக அறிக்கைகளையும் உரிய விடயத்துடன் பரிச்சயம் இல்லாத ஊடகவியலாளர்களுக்காக விவரணங்களையும் எழுதுகின்றனர்.

சம்பவ ஆய்வு : ஊடகப் பிரசாரங்கள் - பரிவர்த்தான் - தகவல்

அறிவதற்கான உரிமையை வெளிப்படுத்தும் இந்தியப் பிரசாரம்¹²

தமது உரிமையை மிக துல்லியமாகப் பயில்வதற்கும் பொதுசேவைக்கான அடைவினைப் பெறுவதற்கும் உரிமை மறுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மோசடிகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு உதவி செய்வதற்குமாக தகவல் பெறும் உரிமையைப் பயன்படுத்தி, பொறுப்புக்கூறும் அரசாட்சி மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மை என்பனவற்றை ஊக்குவிக்கும் டில்லியை மையமாகக் கொண்ட மக்கள் இயக்கமே பரிவர்த்தான் ஆகும். 2004ஆம் ஆண்டு, 'தெரிந்ததை அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள்' எனும் பெயரிலான

பிரசாரத்தைத் தொடங்குவதற்காக இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் எனும் முன்னணிப் பத்திரிகையுடன் பரிவர்த்தான் அணிசேர்ந்தது. பரிவர்த்தானின் தகவல் உரிமைப் பிரசாரத்தின் வெற்றிகளை அவ்வப்போது பதிவு செய்த இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையின் குறிப்பிட்ட பிரசார அணுகுமுறையை இப்பிரசாரம் உருவாக்கியது.

2004 ஆகஸ்ட் 16ஆம் திகதி முதல், இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையின் டில்லிக்கான பிரசாரம் தமது வாழ்விலும் தம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களின் வாழ்விலும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவதற்காக எவ்வாறு தகவல் அறியும் சட்டத்தினைப் பயன்படுத்துவது என்பதை மக்களுக்கு எடுத்து விளக்கும் சம்வங்களை இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் சுமந்துவந்தது. அத்துடன், இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் டில்லி தகவல் உரிமை சட்டத்திற்கான போராட்டத்தையும் பிரபல்யப்படுத்தியது. அது பரிவர்த்தான் ஒவ்வொருவாரமும் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துபவர்களுக்கு பிரச்சினைகளைப் பரிமாறி, அடுத்து என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை அறிந்து கொள்வதற்காக வல்லுனர்களிடம் உதவிகளை பெறுவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். ஆரம்பநிலைப் பிரசாரத்தின் பின்னர், வெற்றிகரமான தகவல் உரிமைச் சட்டம் பற்றிய தகவல்களை தொடர்ச்சியாகப் பிரசுரித்துவந்ததுடன், தேசிய தகவல் அறியும் சட்டத்தினை ஊக்குவிப்பதற்கு சிவில் சமூகத்தின் பங்களிப்புகளை வெளிப்படுத்திய இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் 2005ஆம் ஆண்டு பரிவர்த்தானுடன் இணைந்து செயற்பட்டது. 2006ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதிகளில் 'லஞ்சம் கொடுக்காதே, தகவல் பெறும் சட்டத்தைப் பயன்படுத்து, தகவல் பெறும் சட்டம் லஞ்சத்தை விட வேகமாகச் செயற்படும்' எனும் சுவலோகத்துடன் தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகள் மற்றும் பத்திரிகைகளுடன் சேர்ந்து ஏனைய தகவல் பெறும் உரிமையை வலியுறுத்தும் எடுத்துக் கூறுபவர்களுடன் 'லஞ்ச எதிர்ப்பைத் ஊக்குவி' எனும் பிரசாரத்தை ஒன்றை ஆரம்பித்தனர். 15 நாட்களைக் கொண்ட இந்தப் பிரசாரம் இந்தியாவின் முக்கியமான 55 நகரங்களைச் சுற்றிவந்ததோடு, தேசிய தகவல் பெறும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் ஆயிரக்கணக்கான கோரிக்கைகளையும் குவியச் செய்தது.¹³ அதன் தண்டனைகளை நீக்குவதில் தகவல்பெறுவதற்கான உரிமைச் சட்டம் மீது மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளையும் இப்பிரசாரம் வெளிப்படுத்தியது. தகவல் அறியும் சட்டத்தினை அதன் இப்போதைய வடிவில் வைத்துக்கொள்வதற்கு ஆதவரவாக இடம்பெற்ற மக்கள் விழிப்புணர்வு, பரிமாற்றம் மற்றும் பிரசித்தமான பொது அபிப்பிராயங்களின் ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவற்றுக்கே நன்றி சொல்ல வேண்டும். இம்முயற்சியினால் அரசாங்கம் அதன் திருத்த முன்மொழிவுகளை நிறுத்திவைக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது.

பிரயோசனமாகவுள்ள பிரசாரத்தை அறிக்கையிடுவதற்காக ஊடகங்களை அழைக்கும் அதேவேளை, தகவல் சுதந்திர உரிமைக்கான அடைவு ஊடகத்துறையை நேரடியாகப் பாதிப்பதால், இந்த தேசிய பிரசாரத்தில் ஊடகம் தன்னையொரு ஆர்வமுள்ள பங்காளியாக மாற்றிக்கொண்டது. எடுத்துக்காட்டாக, சிம்பாப்வே சுதந்திர ஊடக அமைப்பு அந்நாட்டுக்காக மாற்றுத் தகவல் சுதந்திர உரிமைச் சட்டவரைவினைக் கோரிய கூட்டின் ஒரு அங்கமாக இருந்தது. இதேபோன்று, இலங்கையிலும் சுதந்திர ஊடக அமைப்பு மற்றும் பத்திரிகையாசிரியர்கள் சங்கம் என்பன 2003ஆம் ஆண்டு தகவல் சுதந்திர சட்டவரைவினை ஆக்குவதில் கர்த்தாக்களாகச் செயற்பட்டன. பிஜித் தீவில், ஊடகத்தின் மீதான அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறை தொடர்பாகச் செயற்பட்ட குழுக்கள் தமது எடுத்துக்கூறல் செயற்பாடுகளின் ஒரு பகுதியாக தகவல் சுதந்திர உரிமைக்கான கோரிக்கையினையும் கொண்டிருந்தன.¹⁴ இதேபோன்று, பபுவாநிவ்கினி நாட்டு ஊடகவியலாளர் சங்கம், தொழிற்சங்கங்கள், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் மற்றும் மாணர்வர்கள் போன்றோரை அரசாங்கத்தினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கருத்துத்துத்தெரிவிப்பதற்கும் தகவல் பெறுவதற்குமான உரிமையினை மறுப்பதாக அமைந்த ஊடகச் சட்டவரைவினை விமர்சிப்பதற்கு ஒன்றாக இணைந்தன. பங்களாதேஷில் முன்னணி பத்திரிகைகள் தகவல் சுதந்திர சட்டத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றித் தொடர்ந்து எழுதின.¹⁵ உரிமைக்கான சாட்சிகளாக தம்மை முன்னிறுத்தும் புதிய ஊடக உரிமைமையாளர்களையும் தனி ஊடகவியலாளர்களையும் ஒன்றிணைத்து பிரசாரத்தில் ஈடுபடுவது சிறந்த உத்தியாக அமையும்.

கீழ் மட்டத்திலிருந்து...

பெறப்பட்ட மேற்கோள் : “தகவல் அடைவுக்கான பிரச்சினை குறிப்பிட்ட சமூக அமைப்பு ஒன்றுக்கு அல்லது துறைக்கு மட்டும் மட்டுப்படவில்லை என்பதை எடுத்துக்கூறி மக்கள் நாளாந்த முகம்கொடுக்கும் பிரச்சினைகளுடன் தகவல் பெறுவதற்கான உரிமையினை தொடர்புபடுத்தி, தமது அபிவிருத்திக்கான உரிமை அது என்ற வகையில் அவர்கள் தகவல் அறியும் உரிமையினை நோக்குவதை உறுதிப்படுத்துவதாவும்.”¹⁶

ஐனநாயக நாடுகளில் - பலங்குன்றிய அல்லது எதிர்நிலையானதாயினும் - பொது அபிப்பிராயம் என்பது ஒரு பாரிய விடயமாகும். தகவல் பெறுவதற்கான உரிமைச் சட்டத்தை உறுதிப்படுத்தவேண்டிய அதே அரசியல்வாதிகள் தேர்தல்காலங்களில் பொதுமக்களின் ஆதரவில் தங்கியிருக்க வேண்டியிருக்கின்றது. சில சமயங்களில், அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களை நடவடிக்கை எடுக்கும் படி அழுத்தம் கொடுப்பதற்கு பெரியளவிலாக வளமான மக்கள் குழுக்கள் சிறந்த உந்து சக்தியாய் அமைந்து தமது பலத்தைக் காட்டியுள்ளதூடன் அதிகாரத்தின் தடைகளுக்கு சமன் எடையாகவும் இருந்துள்ளது.

தகவலுக்கான உரிமையினை கோரும் விடயத்தில் சிவில் சமூக நிறுவனங்கள் அதிகளவு பொதுமக்களுக்கு உச்சாகமளித்துள்ளன. அரசாங்கத்திடம் செல்லும்போது, சந்திக்கும் துன்பங்கள் மற்றும் சிரமங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி, தகவல் பெறுவதற்கான உரிமை குறைவாகயிருப்பதை எடுத்துக்கூறியபோது மக்கள் வலிமை பெற்றிருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக, தகவல் பெறும் உரிமையைச் பெற்ற, மிக உறுதியான கீழ்மட்ட மக்கள் வலிமைபெற்ற நாடு உலகில் இந்தியாவை விட வேறில்லை. ஏழை மக்களின் போராட்டம் போன்ற வலிமை மிக்கதும் பயனளிக்கக்கூடியதுமான வேறொன்றில்லை. அரசியல்வாதிகள் இதனை புறக்கணித்து செயல்பட முடியாது. அடிமட்டத்தில் இருப்போர் தம் இருப்புக்காக போராடுவதை அவர்களால் தட்டக்கழிக்க முடியாது.

சம்பவ ஆய்வு : மக்களைத் தயார்படுத்தல் - இந்தியாவின் மஸ்தூர் கிஷான்

சக்தி சங்காதான்

இந்தியாவின் அபிவிருத்தி வளம்குறைந்த பகுதியான ராஜஸ்தானில் மஸ்தூர் கிஷான் சக்தி சங்காதான் (MKSS) தொழிலாளிகளினதும் விவசாயிகளினதும் ஒன்றுபட்ட குழுவாக இயங்கிவருகின்றது. இப்பிராந்தியத்தில் உள்ள நாளாந்த சம்பளம் பெறும் தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் சிறந்த வேலை செய்யும் நிலையினை ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதற்காக முயச்சி செய்கையில், அரசாங்கம் கிராம மக்களை தன் சுயலத்திற்காகப் பயன்படுத்துவதை கிராம மக்கள் உணர்ந்து கொண்டனர். அவர்களுக்கான குறைந்தளவு சம்பளங்கூட மறுக்கப்பட்டது மாத்திரமன்றி, இந்தப் பிரதேசத்தில் அராசங்க நிதியின் மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களினால் எவ்வித நன்மைகளும் இம்மக்களுக்கு கிடைப்பதில்லை.

‘எங்கள் காசு எங்கள் கணக்கு’ எனும் சலோகத்துடன் இந்தியாவின் மஸ்தூர் கிஷான் சக்தி சங்காதானின்(MKSS) வேலையாட்களும் கிராமவாசிகளும் தமது உள்ளூர் நிர்வாகத்திடம் அவர்களின் பிரதேசத்திற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கான செலவினங்களின் கணக்குகளை காட்டும்படி கூட்டுக் கோரிக்கைகளை ஒழுங்குசெய்தனர். கிராமப்புற பஞ்சாயத்துக்களுடன் தொடர்பான சட்டம், மக்களுக்கான தகவல் உரிமையினை வழங்கியிருக்கின்றதென்றாலும், வெளியிட வேண்டிய ஆவனங்களின் நிராகரித்தலுக்கு எதிரான சட்ட ஏற்பாடுகள் இல்லாமையால் உள்ளூர் அதிகாரிகள், கிராமப்புற மக்களைத் தொடர்ச்சியாகத் தட்டிக்கழித்தும், கோரிக்கைகளை விசாரிக்காமல் அலைக்களித்தும் வந்தனர். இந்தியாவின் மஸ்தூர் கிஷான் சக்தி சங்காதான் (MKSS) உத்தியோகபூர்வம்

பதிவுகளை வெளியிடக்கோரும் விடயத்தில் அழுத்தத்தினை அதிகரிப்பதற்காக, மக்களை சமூகமான முறையில் தயார்படுத்தியது. அவர்கள் உரிய இடத்தில் நின்று கோரிக்கை விடுதல், பொதுப் பிரசங்கங்கள், உண்ணாவிரதம் என்பனவற்றில் ஈடுபட்டனர். சகல மட்டங்களிலும் எதிர்ப்புகள் இருந்தபோது, சிறிது சிறிதாக அழுத்தங்கள் தொடர்ந்ததாலும் ஊடகங்கள் இதனை தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தியதாலும் இறுதியில் கோரப்பட்ட தகவல்களை நிர்வாகம் வழங்க நேர்ந்தது.

நிர்வாகங்களின் புத்தாக்கங்களில் 'சமூகக் கணக்குக் காட்டல்'களை ஏற்பாடு செய்வதற்காக வெளியிடப்பட்ட தகவல்களை இந்தியாவின் மஸ்தூர் கிஷான் சக்தி சங்காதான் (MKSS) பயன்படுத்தியது. குறிப்பிடப்பட்ட தகவல்களுக்கு அமைவாக உண்மையிலேயே, அவர்களது அறிவுக்கெட்டியவாறு, அரசாங்கத்தின் பதிவுகளில் உள்ள தகவல்களின் உண்மைத்தன்மையைப் பார்க்குமாறு பொது அமர்வுகளை நடத்தினர். ஆச்சரியமே இல்லை. பதிவுகள் உண்மையானவையாக அமையவில்லை. ஒவ்வொரு பொது அரங்கிலும் குறிப்பிட்ட திட்டம் தொடர்பான முழு விளக்கம், அதன் கால எல்லை, அதனை அமுல்படுத்தும் முறை, அதன் கணக்கறிக்கை, அதில் எதிர்பார்க்கும் பலன்கள், இத்திட்டத்தில் வேலை செய்தவர்கள், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணத்தின் அளவு என்ற விபரங்களுடன் வாசித்துக் காட்டப்படும். அப்போது கிராமவாசிகள் எழுந்திருந்து, முரண்பாடான இடங்கள் பற்றி கேள்வி எழுப்புவர். பத்திரங்களை மக்கள் பட்டியல் படுத்தினர். நியாயத்திற்கும் யதார்த்தத்திற்கும் பிழையாக பதியப்பட்ட தொகைகள் குறிக்கப்பட்டன. வேலைக்குச் சமூகநீக்காமல் வந்ததாகப் பெயர்குறிப்பிடப்பட்டு, கொடுப்பனவுகளும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. கைவிரல் அடையாளங்கள், கொடுப்பனவுகள் தவறான முறைகளில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக்காட்டின. பாதை போன்ற பொதுவேலைகள் ஒரு போதும் முழுமையாக நிர்மாணிக்கப்படாமல் அரசாங்கப் புத்தகங்களில் முழுமைபெறச் செய்யப்பட்டிருப்பதாக அனேகர் கதைக்கத் தொடங்கினர்.¹⁷

பெரும்பாலான கிராமவாசிகள் கல்வியறிவற்றவர்களாக இருந்தாலும் நேருக்கு நேர் அமர்வுகளின் மூலம் பிரச்சினைகளை தெளிவாக்கிக் கொள்ள அவர்களால் முடிந்ததுடன் கணக்கறிக்கைகளை உற்றுநோக்கவும் முடிந்தது. பலமான ஆதாரங்கள் மூலம் தமது பிரதிநிதிகளிடம் கேள்விகளுக்குக் கேட்டு அவர்களைப் பதில் சொல்லும் நிலைக்கும்

தள்ளினர். உள்ளூர் அதிகாரிகள் மோசமான எதிர்வினைகளைக் காட்டினர். கணக்குக் காட்டக் கோரும் மக்கள் கோரிக்கைகளை மறுதலிக்கும் நோக்கில் வகுப்பு, குலம் மற்றும் குடும்ப பற்றுறுதி ஆகியவற்றில் முறையீடு செய்தனர். அச்சுறுத்தல் மற்றும் வன்முறைகள்பால் அணுகினர்¹⁸. ஆனால், முறைகேட்டிற்கு, ஏற்றுக்கொள்ளும் விடயத்தில், அரசாங்க அதிகாரிகளை ஒன்றிணைப்பதில் நிலையாகவும் வெற்றியோடும் இப்பிரசாரம் திகழ்ந்தது. சிலவேளைகளில் மோசடி செய்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட சம்பவங்களும் நடந்துள்ளன.

இந்த வெற்றிகளைத் தொடர்ந்து, அதிகமான மக்கள் கேள்வியமர்வுகளுக்கு தயாராகினர். இது அரசாங்கத்திடம் தகவல் பெறுவதற்கான சட்டத்தினை மேலும் வலியுறுத்துவதாக அமைந்தது. பிரசாரத்தை தொடர்ச்சியாக பாரியளவில் உள்ளூர் மற்றும் தேசிய ஊடகங்கள் அறிக்கையிட்டதால் பொதுமக்களின் அழுத்தம் மேலும் அதிகமாக வளர்ந்தது. உள்ளூர் பதிவுகளில் பிரதிகளைப் பெறுவதற்கான உரிமையை அமுல்படுத்துவதற்காக அரசு நிர்வாக உத்தவரவைப் பிறப்பித்தது. பிரதான எதிர்க்கட்சி அதன் விஞ்ஞாபனத்தில் தகவல் பெறும் உரிமையை உறுதிப்படுத்துவதற்கான அரசமட்டச் சட்டமொன்றை கொண்டுவருவதாக வாக்களித்தது. ஆனால், ஆட்சிக்கு வந்தபோது, இதனைப் புத்தகத்தில் கொண்டுவர மூன்று ஆண்டுகள் ஆயின. அதுவும் ஒருவிதமான பலங்குன்றிய வடிவில். அரசு சட்டம் வெளியான பின்னர், மஸ்தூர் கிஷான் சக்தி சங்காதான் (MKSS) தேசிய சட்டவாக்கத்தை அமுல்படுத்த தொடர்ச்சியாக அழுத்தம் கொடுத்தது. மத்திய அரசாங்கம் புதிய தேசிய தகவல் பெறும் உரிமைச் சட்டம் 2005இனை வெளியிடுவதற்கு இது காரணமாகவும் அமைந்தது.

வெறும் உயிர்வாழ்தல் எனும் பிரச்சினைக்கு அப்பால், முக்கியமான தருணங்களில் மக்களின் அவதானத்தைப் பிரச்சினைகள் இழுத்தெடுக்கும் போது, அரசாங்கம் திறந்த முறையுடன் நடந்துகொள்வதற்கான முறையான மாற்றம் ஒன்றை கோருதற்கு மக்கள் வளப்படுவது கட்டாயமாகும். உத்தியோகபூர்வ இரகசியங்கள் சட்டத்தைப் போன்ற பழைய சட்டங்கள் ரத்துச் செய்யப்படுவதை புதிய சட்டங்கள் உறுதிப்படுத்தும். பொதுப் பணத்தினைப் முறைக்கேடாக பயன்படுத்துதல், அல்லது அரசினால் வேண்டுமென்றே புணையப்பட்ட விடயங்களுக்கு எதிரான மக்களின் குரல் அரசின் அதிகளவு வெளிப்படாததன்மைக்கும் கணக்குக் காட்டுதல் என்பனவற்றுக்கான நிர்ப்பந்தத்தை உருவாக்கியிருக்கின்றது.

பொருத்தமான நேரத்தில் பொருத்தமான ஒருவரின் சாதாரணமான வருகை, நாளை வெற்றிகொள்வதற்கான வழியாக அறியப்பட்டள்ளது. இந்தியாவில், மகாராஷ்டிரா மாநில அரசாங்கம் தகவல் உரிமைச் சட்டத்தை காலதாமதப்படுத்தியும் அதன் விதிதகளை வரைவதற்குத் தவறியது. சட்டத்தை மறுசீரமைப்பதற்கும் மீளாய்வு செய்வதற்கும் உறுதியளித்து வந்த அரசாங்கங்கள் வந்தும் போயுமுள்ளன. ஆனால், அமுலாகத்திற்கான வாக்குறுதிகள் வழங்கப்பட்ட நிலையில், எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம், மற்றும் மோசடிக்கு எதிரான, சகலராலும் அறியப்பட்ட, சகலரதும் நன்மதிப்பை வென்ற பிரசாரகர் அனா ஹஷாரே, போதும் என்றது போதும் என்ற முடிவை எடுத்தார். அவர் மகாராஷ்டிராவின் தலைநகரான மும்பாய்க்கு வருகைதந்து, அங்கோர் இடத்தில் அமர்ந்து, அரசாங்கம் தகவல் உரிமைச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் வரை மகாத்மா காந்தியைப் போன்று, உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போவதாகத் தெரிவித்தார். அவருடைய மானசீகமான நம்பிக்கை மக்களை அணிதிரட்டியதோடு, பத்தாயிரம் மக்களின் ஆதரவையும் அதிகரிக்கச் செய்தது. அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கங்களைச் சேர்ந்த ஆதரவளார்களின் கூட்டு இப்பிரச்சினையை ஊடகத்தின் முன் நிறுத்தியதுடன், அவர் உண்ணாவிரதம் இருந்தகாலத்தில் அவர் சார்பாக அரசாங்கத்துடன் பேச்சுக்களையும் நடத்தினர். நான்கு நாட்களாக அவர் அனுபவித்த கடும் சிரமத்தின் பின்னர் இந்தியாவின் பிரதிப் பிரதமமந்திரி 6 மாதங்களாகக் கவனிக்காத நிலையில் இருந்த மாநிலத்தின் தகவல் உரிமைச் சட்ட வரைவின் பிரச்சினையை நிவர்த்தி செய்ததோடு, அதேநாள் இந்தியாவின் ஜனாதிபதி அச்சட்டத்தின் மீது கையொப்பமும் இட்டார். பொதுவாக, அரச செயற்பாட்டில் வேகம் காட்டாத ஒரு நாட்டில், மறுநாளே இச்சாசனத்தை அரசாங்க வர்த்தாணியில் பிரசுரித்தது.¹⁹ தனிநபரும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவர முடியும் என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

.....கொள்கை நிலைக்கு

வெற்றிகரமான முன்னெடுப்புகள் அரசியல் வட்டத்தில் மாற்றத்திற்கான விருப்பத்தினை உருவாக்குதல் மற்றும் கீழ் மட்டத்தில் கோரிக்கையைத் தோற்றுவித்தல் ஆகிய இரண்டிலும் தங்கியிருந்தது. எப்போது எந்த இடத்தில் வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தாலும் போராட்டத்தை முன்னெடுப்போர் பல்வகை முறைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். வெற்றிகரமான பல முயற்சிகள் பாராளுன்ற உறுப்பினர்களுடன் ஈடுபாடு காட்டுவதில் அமைந்துள்ளன. இறுதியில், பாராளுன்ற உறுப்பினர்கள்தான் உரிமையை சட்டரீதியாக, யாதார்த்தமாக மாற்றுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியவர்கள்.

அரசாங்கம் பொதுவாகவே மக்களை விட்டு தூரத்தில் இயங்குகின்றது. அது, சகல மக்களுக்கு எதிராகவும் குறிப்பாக ஒவ்வொரு தனிப்பிரஜைகளுக்கு எதிராகவும்

“அரசினைத்” தாங்கிக்கொள்வதில் மிகநெருக்கமாக ஒன்றிணைந்த, பலம் பொருந்திய முகம்தெரியாத மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு செதுக்கப்பட்ட சிலையைப் போன்றே விடையங்களை உள்வாங்கிக்கொள்கின்றது. உண்மையில், அரசியல்வாதிகளும் உயரதிகாரம் கொண்டவர்களும் சிலவேளை வித்தியாசமான நிகழ்ச்சி நிரல்கள், வித்தியாசமான தொனியில் வித்தியாசமான கருத்துக்கள், வித்தியாசமான நம்பிக்கைகள் என்பனவற்றைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவர்கள், நண்பர்களாகவும் மாறலாம் எதிரிகளாகவும் மாறலாம். வெற்றியின் மாற்றங்களை அதிகரிப்பதற்காக அரசியலில் இருப்பவர்களுள் யார் தகவல் சுதந்திரத்திற்கு உதவுபவர்களாவும் சிவில் சமூகத்தின் கருத்துக்களுக்கு வடிகாலாகவும் இருக்கின்றார் என்பதை அறிந்து கொள்வதற்காக பலமான சக்திகளை அர்ப்பணிக்க வேண்டியுள்ளது.

வெற்றிகரமான பிரசாரகர்கள் கொள்கையாக்குனர்களுடன் நம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கையின் உறவு என்பனவற்றை வளர்த்துக்கொள்ள முயற்சித்துள்ளனர். இது ஆளும் உயர்வர்க்கத்தினருக்கும் சாதாரண மனிதனுக்கும் இடையில் அதிகார அசமத்தன்மை பெரியளவு இருக்கும் போது கஷ்டமாகிவிடும். சில நேரம் ஒரு கலாசாரத்திற்குள் சமமாக ஈடுபட முடிவதில்லை. இப்படிவரும்போது, கேள்வியை ஆட்சியாளரின் அறிவுக்காக விட்டுவிடலாம். எவ்வாறாயினும், பணிந்து போகாத அரசாங்கங்களில் குறைந்தது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களில் சிலராவது, குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களாவது ஆலோசனைகளை வரவேற்பவர்களாக இருப்பார்கள்.

மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கும் மருந்தை தாமே அருந்த நேர்ந்தபோது

கனடாவில், 1960 - 1970களுக்கு இடையில் பாராளுமன்றத்தின் பின்வரிசை உறுப்பினர்கள் தனியார் அங்கத்தவர்களின் சட்டவரைவு மற்றும் மேலதிகப் பாராளுமன்ற உத்திகளின் வாயிலாக வழங்கிய அழுத்தம் என்பனவற்றினால் தகவலுக்கான சட்டம் நிறைவேறியது. 1979ஆம் ஆண்டு, லிபரல் அரசாங்கம் அதிகாரத்தை இழந்தது. என்றாலும், கொன்சவேட்டிவ் அரசாங்கம் நம்பிக்கையில்லா வாக்கெடுப்பில் தோல்வியைந்தமையால் ஒரு மாதகாலத்திற்குள் மீண்டும் லிபரல் அரசாங்கம் ஆட்சிபீடம் ஏறியது. எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது, ஆட்சியில் இல்லாத குறுகிய காலத்தில் தகவல்களைப் பெறுவதற்காக ஊடகத்தில் தங்கியிருத்தல், அரசாங்கத்தில் “முற்றாகத் தெரிந்துகொள்தல்” என்பனவற்றுக்கிடையிலான வித்தியாசத்தின் முதல்தர அனுபவத்தை லிபரல் அரசாங்கம் பெற்றுக்கொண்டது. மூடிய அரசாங்கம் ஒன்றின் சுவையை அறிந்தமையால், மக்களுக்கும் எதிர்க்கட்சி அரசியல்வாதிகளுக்கும் தகவல்களுக்கான அடைவினைப் பெற்றுக்கொடுப்பதன் அவசியத்தை இறுதியில் விளங்கிக்கொண்டனர். இது ஒரு இலகுவான தீர்மானம் எடுத்தலாக அமையவில்லை: அடிப்படையில் மத்திய அதிகார மையம் இதனை எதிர்த்ததோடு, தலைகீழாக்கவும் முயற்சித்தனர். ஆனால், 1980ஆம் ஆண்டு ஜூலையில், தகவல் அடைவுக்கான வரைவுச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இது 1982ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.²⁰

களத்தினை தயார்படுத்தல்

தகவல் அடைவுச் சட்டத்தின் பெறுமதியை பற்றி உறுப்பினர்களை சிந்திக்கவைப்பதற்கும் உணர்த்துவதற்கு செழிப்பான முறையில் மாற்றத்திற்கான விதையினைத் தூவவும் உரிய காலம் தேர்தல் காலமாகும். உச்ச அதிகாரத்தை வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கடிவாளமிட்டு, மோசடிகளைக் குறைத்து, ஆர்வளர்களின் அயராது முயற்சியினால் திறந்த அரசாங்கம் ஒன்றிற்காக அர்ப்பணிக்கும் அரசியல்வாதிக்கு ஆதரவாகவே மக்கள் வாக்களிப்பார்கள் எனும் வாதத்தை உருவாக்கி, தகவல் சுதந்திரச் சட்டம் தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களில் உள்வாங்கப்படுவதை நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டனர். உதாரணத்திற்கு, இந்தியாவில் 2004இல் புதிய கூட்டரசாங்கம் தெரிவு செய்யப்பட்டபோது,²¹ அவர்கள் அரசாங்கம் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டிய துறைகள் பற்றிக் குறிப்பிடும் தேசியப் பொதுக் குறைந்தளவுச் செயற்திட்டம் (NCMP) எனும் திட்டம் ஒன்றை வரைந்தனர்.

அப்போதைய தேசிய தகவலுக்கான சட்டத்தை “முன்னேற்றகரமான மற்றும் பங்கேற்பும் அர்த்தமும்” கொண்டதாக மாற்றுதல் தேசியப் பொதுக் குறைந்தளவுச் செயற்திட்டம் (NCMP) வழங்கிய முக்கியமான வாக்குறுதிகளில் ஒன்றாகும். இதேபோன்று, பங்களாதேஷிலும் சிவில் சமூகத் ஆர்வளர்கள் பிரதான அரசியல் கட்சிகளை ஆற்றுப்படுத்தி அவர்களின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களில் தகவல் அடைவுச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துவற்கான வாக்குறுதிகளை உள்வாங்கச் செய்தனர். 2009ஆம் ஆண்டு ஷேக் ஹசீனா தலைமையான அவாமி லீக் பாராளுமன்றத்தின் அனுமதிக்கு தகவல் உரிமை அவரச் சட்டம் ஒன்றை அனுப்பியதன்வாயிலாக, அதன் வாக்குறுதியை ஓரளவுக்கு நலன்பெறச் செய்தது. இவ்வவசரச் சட்டம் முன்னைய பொறுப்புவாய்ந்த அரசாங்கத்தினால் 2008ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டதாகும்.

அரசாங்கங்கள் ஆர்வமில்லாமல் அல்லது மந்தமாக இருக்கும் போது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் சிறு குழுவொன்றின் வாயிலாக அல்லது தனிநபரினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தனியார் உறுப்பினர்களின் சட்ட வரைவு விவாதத்திற்கான ஒரு வாய்ப்பினை உருவாக்கலாம். சட்டமாக வருவதில் இத்தகைய சட்டவரைவுகள் வெற்றியளிக்காவிட்டாலும் இதில் குறிப்பிடப்படும் பிரச்சினைகள் மக்களின் சிந்தனையைக் கவர்ந்தால் அதனை முன்கொண்டுசெல்ல அரசாங்கம் தீர்மானிக்கக் கூடும். அதிக வேலைப்பளுவுடன் இருக்கும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நலன்பேணும் குழுக்களிடம் இருந்துவரும் வரைவுகளை வரவேற்கின்றதோடு தம் செயற்பாடு முழுக்க அவர்களது பணியினைப் பாராட்டுகின்றனர். உதாரணத்திற்கு, விபரச்சுருக்கங்களை வழங்குதல், தமது பேச்சுக்களை வரைதல் ஏனைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் தூண்டி அவர்கள் ஊடாக உதவுதல் என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மிக்க மதிநுட்பத்துடன் முன்னெடுக்கப்பட்ட இந்த உத்தி, ஐக்கிய இராச்சியத்தின் தகவல் சுதந்திரப் பிரசாரத்தின்போது பயன்படுத்தப்பட்டது. இம்முறை மிகமுன்னேற்றகரமான நான்கு சட்டவரைவுகளை வெற்றிபெறச் செய்ததோடு, பிரஜைகளின் தகவல் அடைவுக்கும் வழிகோலியது.²² இச்சட்டங்கள் சராசரி வெளியீட்டு அடைவுச் சூழ்நிலையை உருவாக்குவதில் பயனளித்தன. அவை பலவிடையங்களை ஒன்றாகக் கொண்ட தகவல் அடைவுச் சட்டத்திற்கான தொடர்ந்து வரும் ஆர்வளர்களுக்கு உதவியாக இருந்தன.

பாராளுமன்றத்திற்கு அப்பால், தகவல் உரிமையை அழுத்திச் சொல்வற்கான காத்திரமான இடத்தை நீதிமன்றங்களும் வழங்குகின்றன. தீர்ப்புவழிச் சட்டங்களின் ஊடாக, தகவல் உரிமைச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்தி முடிப்பதற்கான உத்தரவை இருமாறு சிவில் சமூகக் குழுக்கள் பல்வேறு நீதித்துறையினருடன் நீதிமன்றங்களை அணுகியுள்ளனர். இந்தியாவில் உயர்நீதிமன்றம் தகவலுக்கான உரிமையினை இரு

தசாப்தங்களுக்கு முன் பெடரல் சட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோது, பேச்சுச் சுதந்திரம் மற்றும் கருத்துவெளியிடும் சுதந்திரம் என்பன தொடர்பான யாப்புரிமை பற்றிய அதன் விளக்க உரையில், அடையாளம் கண்டுகொண்டது. உகண்டாவில், நீதிமன்றம் அரசியல் யாப்பின் 41ஆம் சரத்தினை வைத்திருந்தது. அது தகவல் உரிமையை உறுதிப்படுத்துவதுடன் சிவில் சமூகக் குழுக்களுக்கு குறிப்பிட்ட அரசாங்க ஆவனங்களை வெளியிடக்கோரி வாதாடும் உரிமையினையும் வழங்குகின்றது. உகண்டாவில் மூன்று ஆண்டுகளின் பின்னர் தகவலுக்கான அடைவுச் சட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.²⁴

இலங்கையில் சட்டத்தின் குறைபாட்டுக்கு மத்தியில், தகவல் அறிவதற்கான உரிமையை யாப்புரிமையாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமையாக உயர் நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொண்டது. 1984ஆம் ஆண்டு, உச்ச நீதிமன்றம் தகவலை பெறுபவர் என்றவகையில் ஒருவருக்கு உள்ள ஜனநாய உரிமையை ஏற்றுக்கொள்தல் ஆகியன தொடர்பாக நடத்திய முக்கியமான பொதுக்கலந்துரையாடல் அதனை முற்றாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு மிகவும் இன்றியமையாததாக அமைந்தது. இதனால், தகவல் பெறுவதற்கான உரிமை, அரசியல் யாப்பின் 14(1)(அ)இல் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பேச்சுச் சுதந்திரம் மற்றும் கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரம் என்பனவற்றையும் குறித்து நின்றது.²⁵ ஒரு தசாப்தத்தின் முடிவில், உச்ச நீதிமன்றம் இந்த நிலைப்பாட்டினை ஆய்வுக்குட்படுத்தியதுடன் “சிந்தனைக்கான மிக முக்கிய உணவு தகவல்”²⁶ என அரசியல் யாப்பின் 10ம் சரத்தில் உறுதியளிக்கப்பட்ட சிந்தனைச் சுதந்திரம் மற்றும் கருத்துக்களை வைதிருப்பதற்கான அடிப்படைச் உரிமை என்பனவற்றில் தகவல் பெறுவதற்கான உரிமை உண்மையாகவே இயற்கையாக அமைந்திருந்தது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியது. உச்ச நீதிமன்றம் இரண்டு ஆண்டுகளின் பின்னர் ஒலிபரப்பு அதிகார சட்டவரைவின் யாப்புத் தன்மை தொடர்பாக தீர்மானம் எடுக்க அழைக்கப்பட்ட போது, இந்நிலையையே மீளவும் வலியுறுத்தியது.²⁷ மிக அண்மையில் காலிமுகத்திடல் மைதான வழக்கில், உச்ச நீதிமன்றம் கருத்துச் சுதந்திரம் தாக்கமாகவும் அர்த்தமுள்ளதாகவும் மாறுவதற்கு ஒருவர் பொது அதிகார நிறுவனங்களில் குறிப்பிட்ட தகவல்களை பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமையும் இருக்கின்றது. பொதுத்துறையில் குறிப்பாக எந்த இடத்தில் அரசாங்கத்தின் விவகாரங்கள், உத்தியோகபூர்வத் தொடர்பாடல்கள் என்பனவற்றுக்கு உரித்தான இரகசியங்கள், நன்மதிப்பு மற்றும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பனவற்றில் பொதுநலனே மேலோங்கி இருக்கும் எனக் குறிப்பிட்டது.²⁸

சம்பவ ஆய்வு – கொள்கையாக்குனர்களை இலக்கு வைத்தல் - இந்தியாவின்

தகவல் உரிமைக்கான பிரசாரம்

இந்தியாவின் தகவல் பெறுவதற்கான உரிமைச் சட்டத்திற்கான பிரசாரம் 1994ஆம் ஆண்டு ஆரம்பமானது. இதற்குத் தலைமைதாங்கியவர் மஸ்தூர் கிஷான் சக்தி சங்காதான் (MKSS) (பார்க்க, முன்னையச் சம்பவ ஆய்வு - இந்தியாவில் மக்களைத் தயார்படுத்தல் - மஸ்தூர் கிஷான் சக்தி சங்காதான்) தகவல் அறிவதற்கான மக்கள் உரிமைமீதான தேசியப் பிரசாரம் (NCPRI) இந்தியாவின் பத்திரிகைப் பேரவை ஆகியன இணைந்து 1996ஆம் ஆண்டு மாதிரித் தகவல் உரிமைச் சட்டம் ஒன்றினை வரைந்தனர். அச்சட்டம் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. 2002ஆம் ஆண்டு வரை இந்திய அரசாங்கம் இறுதியான தகவல் சுதந்திர வரைவுச் சட்டத்தை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கவில்லை. துரதிஷ்டவசமாக இது 1996ஆம் ஆண்டு சிவில் சமூகச் சட்டவரைவின் பலவீனமான சட்டம் 2002ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் பாராளுமன்றத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதுடன் ஜனாதிபதியின் சம்மதத்தினையும் பெற்றுக் கொண்டது. ஆனாலும், ஒரு போதும் இது அமுல்படுத்தப்படவில்லை. அதேசமயம் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் தொடர்ச்சியான விழிப்புணர்வுகளையும், பெரிய பிரசாரங்களையும் தேசிய தகவல் சுதந்திரச் சட்ட மாநாடுகளையும் ஏனைய பொதுக்கல்வி நிகழ்வுகளையும் நடாத்திக்கொண்டே இருந்தன.

2004ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய முன்னேற்றக் கூட்டணி (UPA) அரசாங்கம் அதிகாரத்திற்கு வந்த பின்னர் காத்திரமான தேசிய தகவல் உரிமைச் சட்டத்திற்காக சிவில் சமூகம் தனது அழுத்தத்தை மீண்டும் கொடுக்கத் தொடங்கியது. இதற்காக ஐக்கிய முன்னேற்றக் கூட்டணியின் முக்கிய கொள்கை இலக்குகளை மேற்பார்வை செய்ய நியமிக்கப்பட்ட தேசிய ஆலோசனை மன்றம் (NAC) இவ்விடயத்தில் உதவிகளைச் செய்தது. தேசிய ஆலோசனை மன்றம் தகவல் அறிவதற்கான மக்கள் உரிமைமீதான தேசியப் பிரசாரத்தினை (NCPRI) சேர்ந்த இருவர் அடங்கலாக சிறப்பாற்றல் மிக்க நிபுணர்களை உள்வாங்கியது. ஆரசாங்கத்திற்கும் சிவில் சமூகத்திற்கும் இடையில் தொடர்பினை வலுப்படுத்துதல், எதிர்பார்த்த முக்கிய கொள்கை மாற்றங்கள் ஆகியவற்றில் தேசிய ஆலோசனை மன்றம் (NAC) முக்கியமான ஒரு மையமாய் அமைந்தது.

சிவில் சமூக நிறுவனங்கள் தகவலுக்கான உரிமையை ஒரு முக்கியமான விடயமாக முன்னிலைப் படுத்துமாறு தேசிய ஆலோசனை மன்றத்தை அழைத்துடன் 2004ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் நடந்த அதன் முதலாவது கூட்டத்திற்கு அறிக்கைகளையும் சமர்ப்பித்தன. தேசிய ஆலோசனை மன்றம் பிரச்சினைகளைப் ஏற்றுக்கொண்டதுடன் மாதிரிச் சட்டம் ஒன்றை விருத்தி செய்து, தகவல் அறிவதற்கான மக்கள் உரிமைமீதான தேசியப் பிரசாரத்தை (NCPRI) முறைசாரா வகையில் அழைத்து, மாதிரிச் சட்டத்தை வரையக் கோரியது. 2004ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் தகவல் அறிவதற்கான மக்கள் உரிமைமீதான தேசியப் பிரசாரம் (NCPRI) அப்போதையச் சட்டத்தில் பல திருத்தங்களைச் செய்து, தேசிய ஆலோசனை மன்றத்திற்கு அனுப்பியது. நடைமுறையில் உள்ள அரச சட்டங்களைப் பயன்படுத்துபவர்களின் செயற்பாடுகளில் இருந்து சர்வதேசப் பயிற்சிகளையும் அனுபவங்களையும் இத்திருத்தங்கள் உள்வாங்கிக் கொண்டன. திருத்தங்கள் இந்தியாவின் சிவில் சமூகக் குழுக்களிடையே வினியோகிக்கப்பட்டன. சிவில் மக்கள் பரிந்துரைகளையும் ஆலோசனைகளையும் எழுதி தேசிய ஆலோசனை மன்றத்திற்கு அனுப்புமாறு ஊக்கமளிக்கப்பட்டனர்.

தேசிய ஆலோசனைக் குழுவின் மூன்றாவது கூட்டத்தில் அங்கத்தவர்கள் தகவல் அறிவதற்கான மக்கள் உரிமைமீதான தேசியப் பிரசாரத்தின் (NCPRI) திருத்தங்களில் அனேகமானவற்றை அத்தாட்சிப் படுத்தி, மாதிரிச் சட்டவரைவு ஒன்றினை இந்திய பிரதமருக்குச் சமர்ப்பித்தனர். இவ்வரைவுச் சட்டம் சிவில் சமூகக் குழுக்களுக்கிடையேயும் வினியோகிக்கப்பட்டது. சிவில் சமூகம், சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான தளத்தினை உருவாக்கி சட்டத்தை கொண்டுவருவதற்கான ஊக்கத்தை அரசாங்கத்திற்கு வழங்கியது. தகவல் அறிவதற்கான மக்கள் உரிமைமீதான தேசியப் பிரசாரத்தின் (NCPRI) அங்கத்தவர்கள் கூட்டாகவும் தத்தம் நிறுவனங்களின் உறுப்பினர்கள் என்றவகையிலும் பிரதம மந்திரி, பாரளுமன்றத்தின் முக்கியமான உறுப்பினர்கள், உயரதிகாரிகள் ஆகியோரைச் சந்தித்து உறுதியானதும் தாக்கமானதுமான சட்டத்தைக் கொண்டுவர அயராதுழைத்தனர்.

2004ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 22ஆம் திகதி, ஐக்கிய முன்னேற்றக் கூட்டணி (UPA) அரசாங்கம் தகவல் உரிமைச் சட்டவரைவு 2004இனை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தது. ஆனால், துரதிஷ்டவசமாக அதில் சில முக்கியமான கருத்துக்கள் உள்வாங்கப்பட்டிருக்கவில்லை. குறிப்பாக இதில்

உள்ள முக்கியமான ஏற்பாடுகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது மாத்திரம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருந்தன. மாநிலம் மற்றும் இணங்காமைகளுக்கான தண்டனைகள் என்பன உள்வாங்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அரசாங்கம் சட்டவரைவை திருத்தும் விதத்திலான தளங்ளை சிவில் சமூகம் அமைத்தது. தகவல் அறிவதற்கான மக்கள் உரிமை மீதான தேசியப் பிரசாரத்தினை (NCPRI) அங்கத்தவர்கள் மீண்டும் முக்கியமான பங்காளிகளைச் சந்தித்தனர். பல்வேறுபட்ட செயற்பாட்டாளர்கள் நாடு முழுவதிலும் இருந்து பிரதமமந்திரிக்கும் அமைச்சரவை அமைச்சர்களுக்கும் எழுத்துமூல அளிக்கைகளையும் சமர்ப்பித்தனர்.

2005ஆண்டு ஜனவரி மாதம், சட்டவரைவு பாராளுமன்றத்தின் நிலைக்குழுவுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டதுடன் குழு இதனை பரிசீலனைக்கு எடுக்குமாறு அமைச்சரவைக்கு கடிதமும் எழுதியது. அத்தோடு, எழுத்து மூல அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பிக்குமாறு சிவில் சமூகத்தினரும் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். வாய்மூலமான அறிக்கைகளைச் வழங்குமாறு பல சிவில் சமூகக் குழுக்களை நிலைக்குழு கேட்டுக்கொண்டது. சில குழுக்கள் இதனை ஒரு வாய்ப்பாகக் கருதி சட்ட அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்தனர். அவை அடியிலிருந்து வரைய வேண்டியதில்லை என்றிருந்தால், நிலைக்குழு பெரும்பாலும் அத்தாட்சிப்படுத்தும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் முக்கியமான முன்னேற்பாடுகளுக்கு மாற்று வசனங்களைக் கூட கொடுத்தனர். சில அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் புதிய சட்டவரைவை விளங்கப்படுத்துவற்காக அமைச்சர்களுக்கான பயிற்சிகளைக்கூட வழங்கின.

2005ஆம் ஆண்டு மே மாதம், பாராளுமன்றத்தின் அடுத்த அமர்வில், சட்டவரைவுக்கான திருத்தங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. சட்டம் முழு நாட்டையும் உள்ளடக்கும் விதத்தில் அமைந்திருந்ததுடன் (தனியான யாப்பு அந்தஸ்து இருப்பதால் ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் ஆகியன தவிரந்த) தண்டனை முன்னேற்பாடுகளும் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தன. ஏனைய முன்னேற்பாடுகள் பலங்குறைந்து காணப்பட்டன. சிவில் சமூகம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், ஏனைய கொள்கையாக்குனர்களுடன் தளங்களை உருவாக்கி திருத்தங்களை மறுபடி கருத்திற் கொண்டதால், இச்சட்டவரைவு மூன்று நாட்களுக்குள் பாராளுமன்றத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இறுதியாக இந்த விதி 2005 மே 12 அன்று, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அதேயாண்டு ஒக்டோர் மாதம் 12ஆம் திகதி அமுலுக்கும் வந்தது.

சட்டத்தை மேம்படுத்தல்

சட்டவாக்க பொறுப்பினை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் போதிலும், தகவல் உரிமைச் சட்டத்தைச் சூழ உள்ள செயற்பாடுகள், அதன் விளைவு என்றவகையில் மிக முக்கியமானது என்பதை நினைவூட்ட வேண்டியது அவசியமாகும். சகல கோணங்களில் இருந்தும் மக்கள் சட்டவாக்கச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடுவது யதார்த்தத்தில் சட்டத்தை உருவாக்க உதவுகின்றது. அது, மக்கள் சட்டத்திற்கு உடைமையாளர்களாக இருந்து, அதனை நியாயமானதாகப் பயன்படுத்தி, அதன் சிறப்புப் பயிற்சிகளை பாதுகாத்து ஊக்குவிக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றது. தற்போது உரிமை ஆர்வலர்கள் சந்திக்கும் முக்கிய பிரச்சினை சட்டவாக்கத்தில் இடம்பெறும் இரகசியங்களில் தற்போதுள்ள முகத்திரைகளை ஊடுறுவுவது எவ்வாறு என்பதே. சிம்பாப்வே மற்றும் பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளில் அரசாங்கங்கள் மிகக் குறைந்த பொதுமக்கள் ஆலோசனையுடன் தகவல் சுதந்திரச் சட்டத்தை வரைந்தன. பலவீனமான வரைவாக அமைதல், தகவல் வெளிப்பாட்டுக்கான சகல உட்பிரிவுகளையும் கட்டுப்படுத்துதல், அதிகாரத்தின் பலக்கரத்தினை உயர்த்திக் காட்டுகின்ற எதற்கும் பயன்படாத இறுதிச் சட்டவடிவம் ஒன்றை தருதல் என்பன இதன் விளைவுகளாகும்.

சட்டத்தை உருவாக்கும் கடமையுள்ள அதிக எண்ணிக்கையான அரசாங்க அங்கங்களும் அதிகாரிகளும் சட்டவாக்கச் செயற்பாட்டில் பொதுமக்களின் உள்ளீடுகளைப் பெறவேண்டும். எவ்வாறாயினும், அரசாங்கங்கள் சிலவிடயங்கள் தவிர்ந்த, ஏனையவற்றில் ஆலோசனைகளை மிக நுட்பமாகப் புறந்தள்ளும் போது, பொதுமக்களின் சிறந்த பங்களிப்புக்கு வழிகோலுவது சிவில் சமூகக்குழுக்கள்தான். காணாவில், சட்டவாக்கத்தைச் சூழ, அரசாங்கம் மற்றும் சில மேல்மட்ட நகரக்குழுக்கள், தகவல் சுதந்திரக் கூட்டுடன் பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கம் ஆகியவற்றுக்கிடையில் இடம்பெற்ற கலந்துரையாடல்கள், பிராந்தியத்தில் உள்ள மக்களுக்கு தகவல் அடைவு தொடர்பாக உள்ள அத்தனை விடயங்களையும் தெளிவுபடுத்துகின்றன. அத்தோடு, வெளியிடுதலின் பின்னூட்டல்களுக்கான உள்ளீடுகளையும் வழங்கின. பல்வகைப்பட்ட மக்களுடனான கலந்தாலோசனை பொதுத்தேவைகளை அறிந்ததோடு, தகவல் இடைவெளி, தகவல்களைப் பெறுவதில் மக்கள் எதிர்போக்கும் தடைகள் என்பனவற்றை எடுத்துக்காட்டியதுடன் இப்பிரச்சினை தொடர்பான விவாதத்தையும் இது பலப்படுத்தியுள்ளது.

பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களுக்கு அவர்களது அரசியல் கட்சிகள் ஊடாக, தாம் அமரும் பாராளுமன்றத்தின் வாயிலாக, அல்லது, தனிப்பட்ட முறையில் இலக்கு வைக்கலாம். இந்தியாவில், தகவல் உரிமைச் சட்டவரைவு பாராளுமன்றத்தில் 2004ம் ஆண்டு விவாதத்திற்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்னர், சிவில் சமூக நிறுவனங்கள் இச்சட்டத்தின் மீது உறுதியான விவாதம் இடம்பெறுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுடன் மிக உற்சாகமான முறையில் உரையாடு தளங்களை அமைத்தன. பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கம் (CHRI), முன்மொழியப்பட்ட சட்டவரைவின் திருத்தங்களின் சாரம்சத்தை தயாரித்து, சகல பாராளுமன்றக் கட்சிகளினதும் தலைவர்களிடையே விநியோகித்தது. டில்லியை மையமாகக் கொண்டியங்கும் நல்லாட்சிக்கான நிலையத்துடன் கூட்டிணைந்து, பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்க நிகழ்ச்சித் திட்டமும் அமைச்சர்களுடன் இணைந்து வரைவுச் சட்டம் மீது கற்பித்தல் மற்றும் அர்த்தம் கொடுத்தல் ஆகியவற்றுக்கான கூட்டங்களை நடத்தின. இக்கூட்டத்தில் கலந்தாலோசிக்கப்பட சில பிரச்சினைகளை, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பாராமன்றத்தில் தகவல் உரிமைச் சட்டத்திற்கான விவாதம் இடம்பெற்றபோது, தமது உரைகளில் வெளிப்படுத்தினர்.

மாதிரி சீவில் சமூகத் தகவல் உரிமைச் சட்டம்

சிவில் சமூகம் அரசாங்கம் அவதானத்தைச் செலுத்தக்கூடிய, நாட்டிற்கான மாதிரிச் தகவல் உரிமைச் சட்டத்தினை வரைவதனுடாக சட்டவாக்க உதவிகளைக் கொள்கையாக்குனர்களுக்கு வழங்கி சட்டத்தை உருவாக்குவதில் ஓர் அறிவார் வகிபங்கினை வகிக்கலாம். எந்தவொரு மாதிரிச் சட்டமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சர்வதேச தரநிர்ணயத்தின் அடிப்படைகளை (மேலதிக விபரங்களுக்கு பார்க்க, புத்தகம் 2, தகவலுக்கான சட்டவாக்கத்தை உருவாக்குதல்) பிரதிபலிப்பது கட்டாயமாகும். இது உள்ளூர் தேவைகளைப் பிரதிபலிக்கும் விதத்தில் அர்த்தம் கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்கமும் சிவில் சமூகமும் பயன்படுத்துவற்காக, யுசுவைஉடந 19²⁹ (சர்வதேச அரசசார்பற்ற நிறுவனம்) மற்றும் பொதுநலவாய நாடுகளின் செயலகம் என்பன தகவல் உரிமைக்கான மாதிரிச் சட்டம் ஒன்றினை உருவாக்கியுள்ளன. அத்தோடு, பொதுநலவாய மனித உரிமைகளுக்கான புத்தாக்கமும் (CHRI) மாதிரிச் சட்டம் ஒன்றினை வரைந்துள்ளது. சர்வதேச அரசசார்பற்ற நிறுவனமான திறந்த சமூக நீதிப்புத்தாக்கம் சட்டவரைவுகளில் அறிவிக்க வேண்டிய சிறந்த பயிற்சிகளுக்கான அடிப்படைகளைப் பிரசுரித்துள்ளது.³⁰ தாக்கமுள்ள தகவல் உரிமைச் சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கான உறுதியான அடித்தளம் ஒன்றை அமைப்பதற்கு பங்கேற்பு சட்ட உருவாக்கச் செயற்பாடு முக்கியமானதொன்றாக அமையலாம் என்பதை அனுபவங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. சட்டவாக்கச் செயன்முறைகள் முழுவதிலும்,

சமூகத்தின் அங்கத்தவர்கள் தமது உள்ளீடுகளை வழங்குவற்காக அதிகாரிகளும் சிவில் சமூகமும் ஆர்வத்துடன் ஊக்குவிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. வரையப்பட்ட சட்டவரைவு செயற்திட்டங்களில் கலந்தாலோசிக்கப்பட்டு இறுதி வடிவம் பெறுமுன் பொதுமக்களின் கருத்துக்களுக்காக வைக்கப்படுதல் அவசியமாகும்.

துரதிஷ்டவசமாக சட்டவரைவுச் செயற்பாட்டில் கலந்துகொள்வதற்காக சிவில் சமூகத்திற்கு அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்ட அழைப்புக்கள் பொதுவானது எனபதைவிட விதிவிலக்காக இருந்துள்ளன. பல அரசுகள் ஒன்றில் அதன் பலன்களை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க விரும்புகின்றன அல்லது சிவில் சமூகப்பங்களிப்பின் பெறுமதியை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புவதில்லை. துரதிஷ்டவசமாக, உரையாடல் மேசையில் இடம் கிடைப்பதில் வெற்றிகிடைத்தாலும், நமது கருத்துக்கள் செவிமடுக்கப்படும் என்பதற்கு அது உத்தரவாதம் அல்ல. ஏனெனில், ஆலோசனைகள் எல்லா வேளையிலும் முக்கியமான பாகங்களை உள்ளீடாகக் கொள்ளும் விதத்தில் மாற்றப்படுவதில்லை. ஐக்கிய இராச்சிய அரசாங்கம் அது எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது, பிரசாரகருடனான நீண்ட ஆலோசனைகளின் பின்னர் வழங்கிய வாக்குறுதிகளுக்கு நேர் எதிராகச் செயற்பட்டதால் வன்மையாக விமர்சிக்கப்பட்டது. தகவல் அடைவின் மீதான அரசாங்கத்தின் முதலாவது அறிக்கை சிவில் சமூகப்பிரச்சினைகளைப் பிரதிபலித்தன³¹ என்றபோதும், அதன் இறுதி வடிவம், சட்ட அமுலாக்கலும் அதற்கான கால அட்டவணையும், திருப்திகரமாய் அமைந்திருக்கவில்லை.³²

இருந்தபோதும், இப்போது அனேகமான அரசாங்கங்கள் பாராளுமன்றக் குழுக்கள், செயற்குழுக்கள் மற்றும் சட்ட ஆணைக்குழுக்களைப் பயன்படுத்தி சிலவேளைகளில் தகவல் அடைவினை சூழ உள்ள பொதுக்கலந்துரையாடல்களை ஏற்படுத்தி யாப்பு மீழாய்வுகளையும் செய்கின்றன. இது செயற்பாட்டின் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே பக்கச்சார்பற்ற விவாதங்களை மேற்கொள்வற்கான சிறந்த நுழைவாயிலை ஏற்படுத்துவதுடன் ஆக்க பூர்வமான கருத்துக்களை வழங்கி தப்பிப்பிராங்களை நீக்கி, சட்டத்தைச் சூழவுள்ள உண்மையான பிரச்சினைகளையும் அஞ்சத்தக்க விடயங்களையும் எடுத்துக் கூற இடமளிக்கின்றது. அரசுக்கும் கொள்கையாக்குனர்களுக்கும் இடையிலான, இத்தகைய உரையாடல்கள் மேலதிகத் துணைச் சட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டிய தேவைபற்றி கலந்தாலோசிக்கும் வாய்ப்பினையும் அரசாங்க அதிகாரிகளின் மனநிலைகளை மாற்றுவதற்கான பயிற்சிகளையும் பதிவு முகைமைத்துவம் பற்றிய திருத்தங்களுக்கான கால அவகாசத்தையும், அமுல்படுத்தலுக்கான ஏனைய பிரச்சினைகள் பற்றியும் கலந்தாலோசிக்க வாய்ப்பளிக்கின்றது.

தென்னாபிரிக்காவில், தகவலுக்கான உரிமைச்சட்ட செயற்குழுவில் சிவில் சமூகத்தின் பங்குபற்றலை அரசாங்கம் விஷேடமாக வேண்டி நின்றது.³³ அதேபோன்று, அரசாங்கத்தின் முன்மொழிவினை விமர்சித்து தென்னாபிரிக்காவின் திறந்த ஜனநாயக ஆலோசனை நிலையமும் ஆக்கபூர்மான, காலோசிதமான அறிக்கையை வழங்க முயன்றது. தவறான கருத்துக்கள் உடனடியாக எடுத்துக் காட்டப்படாவிட்டால் அவை உண்மைகளாக செயற்படத் தொடங்கும். பின்னர், அதனை மாற்றுவதும் கஷ்டமாகும்.³⁴ எனவே, இவ்விடயத்தில் உடனடித் துலங்கல் என்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும். ஜமெய்காவில் நீதிக்கான ஜமெய்க்கர்கள், ஜமெய்காட்ரான்ஸ்பேரன்சி இன்டர்நேஷனல் மற்றும் பொதுவிவகாரங்களுக்கான பர்குஹாசன் நிலையம் என்பன தர்க்க ரீதியான அறிக்கைகளைத் தயாரித்து தகவல் அடைவுச் சட்டம் தொடர்பான இணைந்த தேர்வுக்குழுவுக்கு வழங்கின.³⁵ சட்ட நிபுணர்களின் சர்வதேச ஆணைக்குழு (கென்யா)வுடன் ஏனைய சிவில் சமூகப் பங்காளிகள் இணைந்து பாராளுமன்றத்தின் கவனத்திற்காக தகவல் சுதந்திரச் சட்டவரைவு ஒன்றைத் தயாரித்தனர். அரசியல் யாப்பின் மீதான அதன் ஒப்புவிப்பு மீளாய்வு ஆணைக்குழுவுக்கு வழங்கப்பட்டது. அது, யாப்பின் ஆவணவரைவில் தகவல் சுந்திர ஷரத்தில் வெளிப்படையான உள்ளீடாக அமைந்தது.

அமுலாக்கத்தில் உதவுதல்

சட்டத்தின் இருப்பு, மக்கள் மனங்களிலும் அமுலாக்க விதிமுறைகளிலும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவராதவரை வந்தரையில் வீசிய விதை போன்றதாகும். சட்டத்தின் இன்றியமையாமை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், பயிற்றப்படும் பொதுசேவை அதிகாரிகளின் உதவியுடன் சிவில் சமூகக் குழுக்களை வைத்திருப்பதற்கு அரசாங்கங்கள் பெருமளவில் விரும்புகின்றன. திறந்த அரசாங்கம் என்ற விடயம் பற்றி ஆர்வலர்கள் நிபுணர்களாக இருக்கின்றனர். அதேவேளை இதற்காக வெளிக்கள சேவை நிலையங்களும் இருக்கின்றன. அரசாங்கங்கள் விருத்திசெய்வதிலும் அமுல்படுத்துவதிலும் இவ்விரு வளங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். பல ஆண்டுகளாக வெளிவந்த அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள், கள யதார்த்தம் தொடர்பான உண்மையான அறிவு மற்றும் பிரயோசமான சர்வதேசத் தொடர்புகள் என்பனவற்றில் விசேட திறமைப்பெற்ற நிறுவனங்கள் உண்டு. இதுபோன்ற அரசாங்க வேலைகளுக்காக வர்த்தக ரீதியாக விலைமனுக்கோர முடியும். ஏனெனில், பொதுத்துறை அதிகாரிகளைவிட தகவல் உரிமைச் சட்டத்துறையில் பலர் ஆற்றல் உள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர். தென்னாபிரிக்க அரசாங்கப் பற்ற நிறுவனங்கள், திறந்த ஜனநாயக ஆலோசனை நிலையம், தகவலுக்கான அடைவு தொடர்பாகத் தேர்ச்சி மிக்க பயிற்சிகள், உள்ளக அடைவுக் கைநூல்கள், தீங்குகளை வெளிப்படுத்தும் கொள்கையாக்கங்களை உருவாக்குவற்கான பயிற்சிகள் என்பனவற்றை அரசாங்கத்

திணைக்களங்களுக்கும் தனியார் நிறுவனங்களுக்கும் வழங்கின. இதேபோன்று, ஐக்கிய இராச்சியத்தில் தகவல் சுதந்திரத்திற்கான பிரசாரம் பொதுசேவை அதிகாரிகளுக்கும் தனியார் பாவனையாளர்களுக்கும் பயிற்சி நெறியினை நடத்தியது. சர்வதேசப் பதிவு முகாமைத்துவ நிதியம் அதன் பெயருக்கு ஏற்றாற்போல், உத்தியோகபூர்வப் பதிவுகளை தாக்கமான முறையில் முகாமை செய்யும் திட்டமொன்றை நடைமுறைப்படுத்த அரசாங்கத்திற்குத் தொடர்ச்சியாக உதவி வருகிறது.³⁶

தாக்கமான அமுலாக்கத்தை இலகுபடுத்தல்

தொடர்ச்சியாக, சட்டவரைஞர்கள் எழுதும் அடைவுச் சட்டங்களானது, அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட திகதியிலிருந்து முழுமையாக அமுலுக்குவர 6-12 மாதங்கள் எடுக்கின்றன. அமுலாக்கத்தில் அரசாங்க அதிகாரிகளைத் தயார்படுத்தவே இத்தகைய கால இடைவெளி தேவைப்படுகின்றது. ஐக்கிய இராச்சியத்தில் சட்டவரைவுக்கு அசாதாரணமான முறையில் 5 ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டன. இந்தியாவின் அமுலாக்கத் தயாராக்கங்களுக்காக நான்கு மாதங்கள் மாத்திரமே வழங்கப்பட்டன. 28 மாநிலங்களிலும் மத்திய அரசிலும் இச்சட்டத்தை அமுல்படுத்துவது ஒரு முக்கியமான சவால் என்பதை உணர்ந்த பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கம் (CHRI) ஒருமாநாட்டை ஏற்பாடு செய்து அமுலாக்கத்திற்கான உறுதியான ஆரம்பம் ஒன்றை மிகச் சிறந்த முறையில் கொடுத்தது. இம்மாநாடு “தாக்கமான அமுலாக்கம்: புதிய தகவல் உரிமைச் சட்டம் 2005இனை உறுதியான முறையில் செயற்பாட்டுக்குக் கொண்டுவரத் தயாராகுதல்” எனும் தொனியில் அமைந்திருந்தது. சட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இரண்டு வாரங்களுக்குள் இம்மாநாடு நடந்தது.³⁷

பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கம் (CHRI) நடத்திய தேசிய அமுலாக்கல் மாநாட்டின் பிரதான நோக்கம் மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு அமுலாக்கத்திற்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்வதோடு, இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள சிவில் சமூகக்குழுக்களை ஒன்றிணைத்து அரசாங்க அதிகாரிகளுடனான உரையாடலை ஏற்பாடு செய்து, அவர்களின் அனுபவத்தினை பகிர்ந்து, அவர்களையும் எதிர்காலப் பங்காளிகளாக மாற்றுவதாகும். அத்தோடு, அமுலாக்கலில் உள்ள பிரச்சினைகள் தொடர்பாக சிவில் சமூகத்தின் உடனடி அவதானத்தை அரசாங்கத்திற்குப் பெற்றுக்கொடுப்பதும் இங்கு எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஒன்றாகும். அத்தோடு, பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கம் (CHRI)

வேறு நாடுகளில் தேசிய சட்ட அமுலாக்கலுக்குப் பொறுப்பான அதிகாரிகளையும் மெக்சிகோ, ஐக்கிய இராச்சியம், கனடா, ஜெமெய்கா மற்றும் தென்னாபிரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் இருந்து தகவல் உரிமை தொடர்பான நிபுணர்களையும் அழைத்திருந்தது.³⁸ பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கம் (CHRI) மற்றும் மாநாட்டுக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் பலர் இதுவரையான அமுலாக்கத்திற்கு உதவி செய்யும் வகையில் அரசு முகவர்கள் பலருடன் மிக நெருக்கமாக வேலை செய்தனர்.

இதேபோன்று, பங்காளதேஷிலும் தகவல் உரிமைச் சட்ட அமுலாக்கத்திற்கு முன்று மாதங்கள் மாத்திரம் வழங்கப்பட்டன. தகவல் உரிமைக்கான சிவில் சமூகப் பிரசாரச் செயலகம் - மனூஷர் ஜோன்னா மன்றம் ஆகியன, தகவல் அடைவுக்கான சட்டவாக்கச் செயற்பாடுகள் நிறைவுபெற்று 2 மாதங்களுக்குள், அதாவது 2009 ஜூன் மாதம் ஓர் அமுலாக்கல் மாநாட்டை ஒழுங்கு செய்தன. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சிவில் சமூகப்பிரதிநிதிகள், ஊடகம், அரசாங்கம், பல்கலைக் கழகத்துறை, மற்றும் தனியார்துறை என்பனவற்றைச் சேர்ந்த பலர் இரண்டு நாட்களாக நடந்த இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். தகவல் சட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கான நடைமுறைகள் பற்றிக் கலந்தாலோசித்தனர். நிபுணர்களும் மற்றும் இந்தியா, மெக்சிகோ, நியூசிலாந்து மற்றும் ஐக்கிய இராச்சியம் ஆகிய நாடுகளில் இருந்து வருகைதந்திருந்த பயிற்றுவிப்பாளர்களும் சட்ட அமுலாக்கத்திற்கான வழிகாட்டல்களையும் அலோசனைகளையும் வழங்கினர்.

சட்ட வாதவிவாதங்களின் வாயிலாக புதிய சட்டத்தின் எல்லைகளை பரிசீலித்துப் பார்ப்பது அமுலாக்கத்தில் சிவில் சமூகம் கையாண்ட ஒரு வழிமுறையாகும். தகவல் வெளிப்பாட்டுக்கான மேற்கோள்களை உருவாக்குதல், தெளிவின்மைகளை விளக்குதல், திருத்தங்கள் தேவைப்படும் இடங்களைக் கண்டுபிடித்தல், சரளமாகச் சொல்வதாக இருந்தல் புதிய சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒரு ஆரம்பத்தை வழங்குதல் என்பனவற்றின் ஊடாக இவர்கள் சிறந்த பயிற்சிகளை உருவாக்கினர். தென்னாபிரிக்க வரலாற்றுக் களஞ்சியம் தென்னாபிரிக்க தகவல் அடைவுச் சட்ட ஊக்குவிப்பின் எல்லைகளைத் துரிதமமாக பரிசீலிப்பதற்கு பணிக்கப்பட்டது. 2001இல் இச்சட்டம் பயன்பாட்டுக்கு வந்ததிலிருந்து, சட்டத்தின் பயன்பாட்டில் வளர்ந்து வரும் நிபுணத்துவத்தை உறுதி செய்யும் விதத்தில், நூற்றுக்கும் (100) அதிகமான கோரிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. உச்சநீதிமன்றத்தின் முதலாவது வெற்றிகரமான நடவடிக்கையாக, அரசாங்க ஆவணங்களை வெளியிடுவதற்கான வற்புறுத்தல்

அமைந்தது. இது ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்ட ஆவணங்கள், குறிப்பாகத் தீண்டாமைக்கால பாதுகாப்பு பதிவுகள், ஆவணகாப்பகத்தில் சேமிக்கப்பட காரணமாய் அமைந்தது.⁴⁰

இதேபோன்று, அரசாசார்பற்ற நிறுவனங்கள் தமது ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்புகளின் வாயிலாக அரசாங்கத்திற்கு உதவலாம். உதாரணத்திற்கு ஏனைய நாடுகள் தமது சட்டங்களை மேற்பார்வை செய்வதற்காக ஆணைக்குழுக்களை நியமித்துள்ள விதம் அல்லது, வருடாந்த அறிக்கைகள் சட்டத்துடனான சிறந்த இணக்கப்பாட்டினை ஊக்குவிப்பதற்காக பயன்படுத்தப்படும் விதத்தினை கண்டுபிடித்தல் என்பனவற்றின் வாயிலாக அரசாங்கத்திற்கு உதவலாம். பொதுக்கல்வி முயற்சிகளுக்கு உதவுவதற்காக, பாவனையாளர் வழிகாட்டிகள் போன்ற பயன்படும் ஆவணங்களை விருத்தி செய்வதில் சிவில் சமூகக் குழுக்கள் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் உள்ள ஏனைய குழுக்களுடன் இணைந்து, வலைப்பின்னல்கள் மீது அவதானத்தைச் செலுத்தி சிறந்த பயிற்சிகளுக்கான தளங்களை உருவாக்கலாம். அனுபவங்களை அரசாங்கத்துடன் பகிர்ந்து கொள்ளவும் முடியும். அத்தோடு, சிவில் சமூகமும் சட்டத்தின் கீழ் குறிக்கப்பட்டுள்ள அதன் கடமைகளுக்கு அமைவாக அரசாங்கம் இயங்குவதை உறுதிசெய்து அமுலாக்கத்திலும் ஒரு “காவல் நாய்” போன்று செயற்படலாம். இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள சிவில் சமூகக் குழுக்கள் பல, அரச நிறுவனங்கள் சட்டத்தை ஒழுங்காக அமுல்படுத்தாவிட்டால் அது குறித்து பிரச்சினைகளைத் தீர்க்குமாறு கட்டளையிடும் அதிகாரமுள்ள மத்திய மற்றும் மாநிலத் தகவல் ஆணைக்குழுக்களுக்கு தமது முறைப்பாடுகளைக் கொண்டுவரவும், மோசமான அமுலாக்கம் தொடர்பாகத் தமது அரசாங்கத்திற்கு எழுதவும் செய்தன. இத்தகைய குழுக்கள் தகவல் ஆணையாளர்களை சந்திப்பதில் உற்சாகமாகச் செயற்பட்டதோடு, சட்டத்தின் கீழ் குறிக்கப்பட்டுள்ள கடமைக்கு ஏற்ப அவர்களை உணர்வுபூர்வமாக இருக்கச் செய்வதிலும் உற்சாகமாகச் செயற்பட்டனர்.

அமுல்படுத்தல் ஆய்வுகள்: தொடர்ச்சியாக சீவில் சமூக நிறுவனங்கள்

தொடர்பிலிருத்தல்

அமுல்படுத்தல் ஆய்வுகள் சட்டத்திற்கு அமைவாக தயார்நிலையையும் விருப்பு நிலையையும் கணிப்பதற்கு உதவுகின்றது. புத்தகத்தில் மாத்திரம் இருக்கின்ற எந்தவொரு நல்ல சட்டமும் அமுலாக்கத்தின் போது குறைகள் கொண்டதாக மாறலாம் என்பதை உணர்ந்த திறந்த சமூக நீதிப் புத்தாக்கம்⁴¹ (OSJI), 2003ஆம் ஆண்டு வித்தியாசமான சட்ட அதிகாரங்களில் தகவல் அடைவின் யதார்த்த நிலையை மதிப்பிடுதல் மற்றும் வேறுபடுத்தி நோக்குதல் என்பனவற்றுக்கான ஒப்பீட்டுக் கண்காணிப்புக் கருவி ஒன்றை உருவாக்க வேண்டிதன் அவசியத்தை அடையாளங்கண்டது. இதற்கேற்ப, திறந்த சமூக நீதிப் புத்தாக்கம் (OSJI) தகவல் அடைவுக்கான கண்காணிப்புக் கருவியொன்றை உருவாக்கியது.⁴² இக்கண்காணிப்புக் கருவி ஆரம்பத்தில் 5 நாடுகளில்⁴³ அமுல்படுத்தப்பட்டதோடு, இதன் தொடர்நிலைக் கற்கை 16 நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

திறந்த சமூக நீதிப் புத்தாக்கத்தின் (OSJI) கண்காணிப்புக் கற்கை பயிற்சியில் உள்ள விடயங்கள் உரிமைச் சட்டத்தினை அமுல்படுத்துவற்கான பரந்துபட்ட தகவல்களை வழங்குவதோடு, 16 நாடுகளிலும் உள்ள வெளிப்படைத் தன்மையின் அளவுபற்றிய ஒப்பீட்டுரீதியான தகவல்களையும் ஒருங்கிணைத்துத் தருகின்றன. இந்த ஆய்வுக் கருவியானது, பலதுறை ஆற்றல்வாய்ந்த தாக்கமுள்ள கருவியை உருவாக்கி அதன் மூலம் ஆவணங்களுக்காகப் அறவிடப்படும் கட்டணம், கோரப்பட்ட தகவலுக்குப் பதிலளிக்க எடுக்கும் காலம், தகவல் முன்னேற்பாட்டில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு பயில்கைகள் போன்ற, தகவல் சுட்டிக்காண பலதரப்பட்ட அடைவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுவதை உறுதிப்படுத்த முனைகின்றது. தாக்கமான அடைவினை பயிற்சிக்குக் கொண்டுவர தகவல்பெறுவற்கான சட்டம் ஏன் அவசியம் என்பதை கொள்கையாக்குனர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி, பயன்படும் தகவல்களைப் பெறுவதற்காக இருக்கின்ற அடைவின் நிலைமை பற்றிய பலமான தாக்கங்களை ஒன்று சேர்த்து, தற்போதைய வெளிப்படைத் தன்மையின் அளவினை மதிப்பிட இலங்கை போன்ற தகவல் பெறும் சட்டம் அமுலில் இல்லாத நாடுகள் பயன்மிக்க முதற்கட்ட நடவடிக்கையாக இத்தகைய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளலாம்.

ஐனநாயகத்திற்கு ஒர் உறுதிமொழி

பிரஜைகளும் சிவில் சமூகக் குழுக்களும் நியாயமான, பொறுப்புக்கூறத்தக்க தகவல் அடையும் யுகமொன்றை உருவாக்குவதில் மிக முக்கியமான பங்கினை வகிக்கின்றன. சிவில் சமூக நிறுவனங்கள் பொதுவிழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதிலும், தகவல் உரிமைச் சட்டத்தின் பெறுமதியினை மக்கள் மனங்களுக்குள் கொண்டுவருவதிலும் அரசாங்கத்தில் உள்ள எதிர்ப்புக்களை குறைப்பதிலும் தாக்கமாகச் செயற்படுகின்றன. பொதநலவாய நாடுகள் பலவற்றில், தகவலுக்கான அடைவினை அரசாங்கத்தின் நிகழ்ச்சி நிரலுக்குக் கொண்டுவருவதில் சிவில் சமூகம் முற்றிலும் பொறுப்பாக இருந்துள்ளது. துரதிஷ்டவசமாக பொதுநலவாய நாடுகள் ஐனநாயகத்தில் சிவில் சமூகத்தின் முக்கியத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், பொதுக்கொள்கையாக்கத்தின் விருத்தியில், சிவில் சமூகம் கொண்டுவரக்கூடிய நன்மைகளைக் குறைத்து மதிப்பிடுகின்றன. சட்டவாக்கச் செயற்பாட்டில், ஈடுபடும் பல்வேறு விதமான மக்களின் சட்டங்களையும் முறைகளையும் பரிமாற்றுவதில் மட்டுமன்றி, தேவைகளின் சுருதியாகவும் அமையும். அது பிரஜைகளுக்கிடையிலான விழிப்புணர்வின் பொது அளவினை விருத்தி செய்து, பங்கேற்பு ஐனநாயகத்திற்கு ஒழுங்கான அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும் சிறந்த சூழ்நிலையையும் உருவாக்குகின்றது. தகவல் உரிமைச் சட்டத்திற்கு ஆர்வளர்கள் வெறும் இடத்திற்காகச் சண்டை போட வேண்டியதில்லை. ஓரளவிற்கு அரசாங்கங்கள் அவர்களின் வருகையை ஐனநாயகத்தின் உறுதிமொழியாக வரவேற்க வேண்டியுள்ளது.

இலங்கை தகவல் சுதந்திர வரைவுச் சட்டம், 2003⁴⁴

	An act to provide for freedom of access to official information; specify grounds on which access may be denied; the establishment of the freedom of information commission; the appointment of information officers; setting out the procedure for making requests for information and for matters connected therewith or incidental thereto.
Preamble.	WHEREAS there exists a need to foster a culture of transparency and accountability in public authorities by giving effect to the right of freedom of information and thereby actively promote a society in which the people of Sri Lanka have effective access to information to enable them to more fully exercise and protect all their rights;
	BE it enacted by the Parliament of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka as follows:-
Short title.	1. This Act may be cited as the Freedom of Information Act, No. of 2003 and shall come into operation the day immediately following the date of the expiration of a period of twelve months of the date of certification in terms of Article 80 of the Constitution. A Notification regarding the day on which this Act is due to come into operation shall be published not less than three months prior to such day. Application of the Provisions of the Act
Right of access	2. Subject to the provisions of subsection (2) of section 3 and section 4 of this Act, every citizen shall have a right of access to official information which is in the possession, custody or control of a public authority.
Provisions of this Act to prevail over other written law except in certain circumstances.	3. (1) The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything to the contrary in any other written law, and accordingly in the event of any inconsistency or conflict between the provisions of this Act and such other written law, the provisions of this Act shall prevail. (2) Notwithstanding the provisions of subsection (1) the provisions of this Act shall not apply in respect of any official information in the possession, custody or control of any public authority established by any written law, where the members, officers or servants of such public authority are prohibited under such written law from disclosing or releasing any information received by them or which came to their knowledge in the performance and discharge of their duties and function under such written law. Denial of Access to Official Information.

<p>When right of access may be denied.</p>	<p>4. (1) A request under this Act for access to official information shall be denied, where-</p> <p>(a) the information relates to any matter in respect of which a decision by the Government is pending.</p> <p>(b) the disclosure of such information would constitute an invasion of personal privacy of any person, unless –</p> <p>(i) the person has consented in writing to such disclosure; or</p> <p>(ii) the disclosure of such information is considered to be vital in the public interest;</p> <p>(c) the disclosure of such information-</p> <p>(i) would cause serious harm to the defence of the State or its territorial integrity or national security;</p> <p>(ii) would cause danger to life or safety of any person; or</p> <p>(iii) would be or is likely to be seriously prejudicial to Sri Lanka's relations with any State or international organization, where the information was given to or obtained from such State or international organization, in confidence.</p> <p>Unless the disclosure of such information is considered to be vital in the public interest;</p> <p>(d) the information relates to the assessment or collection of revenue by the Inland Revenue Department.</p> <p>(e) The disclosure of such information would reveal any trade secrets or harm the commercial interests of any person, unless-</p> <p>(i) the person has consented in writing to such disclosure; or</p> <p>(ii) the disclosure of such information is considered to be vital in the public interest;</p> <p>(f) the information could lead to the disclosure of any medical secrets or medical records relating to any person unless such person has consented to such disclosure;</p> <p>(g) the information is subject to professional privilege;</p> <p>(h) the information is required to be kept confidential by reason of the existence of a fiduciary relationship;</p> <p>(i) the disclosure of such information could cause grave prejudice to-</p> <p>(i) the prevention or detection of any crime; or</p> <p>(ii) the apprehension or prosecution of offenders; or</p> <p>(j) the information relates to an examination conducted by the Department of Examination or a Higher Educational Institution which is required to be kept confidential, including any information relating to the results of any qualifying examination held by such Department or Institution.</p>
--	---

	<p>(2) Notwithstanding the provisions of subsection (1), a request for information shall not be denied on any of the grounds referred to therein, other than the grounds specified to in paragraphs (e), (f) and (g) of that subsection, if the information requested for is over ten years old.</p> <p>(3) A disclosure by any public authority of any information which is prohibited from being disclosed under subsection (1), shall be an offence under this Act, and the officer in such public authority who was responsible for the disclosure shall on conviction, be liable to a fine not exceeding five thousand rupees and in addition to any disciplinary action that may be taken against such officer by such public authority.</p> <p>Provided however, no action shall be instituted against such officer where such officer disclosed that information in good faith.</p>
<p>Severability under certain circumstances.</p>	<p>5. Where a request for information is denied on any of the grounds referred to in section 4, access may nevertheless be given to that part of any record or document which contains any information that is not prevented from being disclosed under that section, and which can reasonably be served from any part that contains information denied from being disclosed.</p> <p>Duties of Ministers and public authorities.</p>
<p>Public authorities to maintain and preserve its records.</p>	<p>6. (1) It shall be the duty of every public authority to maintain all its records in such manner and in such form as is consistent with its operational requirements, duly catalogued and indexed.</p> <p>(2) All records being maintained by every public authority , shall be preserved -</p> <p>(a) in the case of new records which are opened after the coming into operation of this Act, for a period of not less than ten years from the date on which such record is opened; and</p> <p>(b) in the case of those records already in existence on the date of the coming into operation of this Act, for a period of not less than ten years from the date of the coming into operation of this Act.</p>

<p>Ministers duty to publish a report.</p>	<p>7. (1) It shall be the duty of –</p> <p>(a) the President and of every Minister to whom any subject has been assigned under paragraph (1) (a) of Article 44 of the Constitution; and</p> <p>(b) the President, in respect of any subject or function of which, the President remains in charge, under paragraph (2) of Article 44 of the Constitution.</p> <p>to publish once in every two years and in such manner as may be determined by him, a report containing the following information –</p> <p>(i) particulars relating to the organization, functions, activities and duties of the Ministry of such Minister, and of all the public authorities falling within the functions assigned to such Minister;</p> <p>(ii) the powers, duties and functions of officers and employees of the Ministry and the public authorities referred to in paragraph (a), and the procedure followed by them in their decision making process;</p> <p>(iii) the norms set for the Ministry and the public authorities referred to in paragraph (a), in the discharge of their functions, performance of their duties and exercise of their powers;</p> <p>(iv) rules , regulations, instructions, manuals and any other categories of records under the control of the Ministry and of the public authorities referred to in paragraph (a), which are used by its officers and employees in the discharge of their functions, performance of their duties and exercise of their powers.</p> <p>(v) the details of facilities available to citizens for obtaining official information from the Ministry and the public authorities referred to in paragraph (a); and</p> <p>(vi) the name, designation and other particulars of the information Officer or Officers appointed to the Ministry and to the public authorities referred to in paragraph (a).</p> <p>(2) Notwithstanding the provisions of subsection (1), it shall be the duty of the President and of every Minister as the case may be, within six months of the coming into operation of this Act, to publish in such manner as may be determined by the President or such Minister, a report containing the information referred to in paragraph (a) to (f) of that subsection.</p>
--	--

<p>Duty of a Minister to inform public about the initiation of projects.</p>	<p>8. Prior to the commencement of any work or activity relating to the initiation of any project, it shall be the duty of the President or the Minister as the case may be, to whom the subject pertaining to such project has been assigned, to communicate to the public generally, and to any particular persons who are likely to be affected by such project, in such manner as specified in guidelines issued for that purpose by the Commission, all such information relating to the project that are available as on the date of such communication.</p> <p>For the purpose of this section, "project" means any project the value of the subject matter of which exceeds:-</p> <p>(a) in the case of foreign funded projects, one million united states dollars; and (b) in the case of locally funded projects, five million rupees</p>
<p>Duty of public authorities to submit reports etc.</p>	<p>9. (1) It shall be the duty of every public authority to submit to the Commission annually a report containing the following information-</p> <p>(a) the number of requests for information received; (b) the number of requests for information which were granted or refused in full or in part; (c) the reasons for refusal, in part or in full, of requests received; (d) the number of appeals submitted against refusals to grant in part or in full requests for information received; and (e) the total amount received as fees for granting requests for information.</p> <p>(2) A public authority shall be required on request to disclose the reasons for taking any decision, whether administrative or quasi-judicial, to any person affected by any such decision.</p> <p>Establishment of Freedom of Information Commission.</p>
<p>Establishment of the Freedom of Information Commission.</p>	<p>10. (1) There shall be establishment for the purposes of this Act, a body called the Freedom of Information Commission (in this Act referred to as the "Commission").</p> <p>(2) The Commission shall by the name assigned to it by subsection (1), be a body corporate with perpetual succession and a common seal and may sue and be sued in its corporate name.</p>

Constitution of the Commission.	<p>11. (1) The Commission shall consist of three persons of eminence and integrity who have distinguished themselves in public life and who are not members of any political party and who, at the time of appointment and while functioning as a member of the Commission, do not hold any public or judicial office.</p> <p>(2) The members of the Commission shall be appointed by the President on the recommendations of the Constitutional Council, and subject to the provisions of subsection (3) of this section, shall hold-office for a period of five years. The President shall nominate one of the members of the Commission to be its Chairman.</p> <p>(3) A member of the Commission shall cease to be a member, where -</p> <p>(a) he earlier resigns his office by writing addressed to the President.</p> <p>(b) he is removed from office by the President on the Constitutional Council forming an opinion that such member is physically or mentally incapacitated and is unable to function further in office;</p> <p>(c) he is convicted by a court of law for any offence involving moral turpitude; or</p> <p>(d) he is deemed to have vacated office by absenting himself from three consecutive meetings of the Commission, without obtaining prior leave of the Commission.</p>
Appointment of officers and servants of the Commission.	<p>12. (1) The Commission may appoint such officers and servants as it considers necessary to assist the Commission in the discharge and performance of its duties and functions under this Act.</p> <p>(2) The officers and servants appointed under subsection (1), shall be subject to such terms and conditions of service as determined by the Commission and be paid such remunerations as determined by the Commission in consultation with the Minister in charge of the subject of Finance.</p>
Duties and functions of the Commission	<p>13. The duties and functions of the Commission shall be, to:-</p> <p>(a) monitor the performance and ensure the due compliance by public authorities, of the duties cast on them under this Act;</p> <p>(b) make recommendations for reform both of a general nature and directed at any specific public authority;</p> <p>(c) hear and determine any appeals made to it by any aggrieved person under section 28 of this Act;</p> <p>(d) lay down guidelines on which public authorities will be required to determine</p>

Fund of the Commission.	<p>14. (1) The Commission shall have its own Fund to which shall be credited all such sums of money as may be voted upon from time to time by Parliament for the use of the Commission and any money that may be received by the Commission by way of donations, gifts or grants from any source whatsoever, whether in or outside Sri Lanka.</p> <p>(2) There shall be paid out of the Fund all such sums of money required to defray the expenditure incurred by the Commission in the discharge and performance of its duties and functions.</p>
Financial year and audit of accounts.	<p>15. (1) The financial year of the Commission shall be the calendar year.</p> <p>(2) The Commission shall cause proper books of accounts to be maintained of the income and expenditure and all other transactions of the Commission.</p> <p>(3) The provisions of Article 154 of the Constitution relating to the audit of the accounts of public corporations shall apply to the audit of the accounts of the Commission.</p>
Part II of Finance Act, 38 of 1971 to apply.	<p>16. The provisions of Part II of the Finance Act, No.38 of 1971 shall, mutatis mutandis apply to the financial control and accounts of the Commission.</p>
Exemption from prosecution.	<p>17. No criminal or civil proceedings shall lie against or any member of the Commission or any officer or servant appointed to assist the Commission, for any act which in good faith is done or omitted to be done in the course of the discharge and performance of their duties and functions under this Act.</p>
Procedural requirements to be published.	<p>18. The Commission shall, within six months of its establishment, formulate and give adequate publicity to the procedural requirements for the submission of appeals to the Commission under section 28 of this Act.</p> <p>Appointment of Information Officers and Procedure for gaining Access</p>
Appointment of an Information Officers and their duties.	<p>19. (1) Every public authority shall, for the purpose of giving effect to the provisions this Act, appointment one or more officers as Information Officers of such public authority.</p> <p>(2) It shall be the duty of an Information Officer to deal with requests for information made to the public authority of which he has been appointed its Information Officer, and render all necessary assistance to any citizen making such request to obtain the information being request for.</p> <p>(3) The Information Officer may seek the assistance of any other officer as he may consider necessary, for the proper discharge of the duty imposed on him under</p>

<p>Procedure for obtaining official information.</p>	<p>20. (1) A citizen desirous of obtaining any official information under this Act, shall make a request in writing to the appropriate Information Officer, specifying the particulars of the information requested for;</p> <p>Provided that where any citizen making a request under this subsection is unable due to any reason to make such request in writing, he shall be entitled to make the request orally and it shall be the duty of the appropriate Information Officer to reduce it to writing on behalf of the person making the request.</p> <p>(2) For the purpose of this section - “writing” includes writing done through electronic means; and “appropriate Information Officer” means the Information Officer appointed to the public authority from which the information is being requested for.</p>
<p>Decision on requests submitted under section 20.</p>	<p>21. (1) An Information Officer shall, as expeditiously as possible and in any case within fourteen working days of the receipt of a request under section 20, make a decision either to provide the information requested for on the payment of a fee, or to reject the request on any one or more grounds as specified in section 4 of this Act and shall forthwith communicate such decision to the person who made the request. Where the decision has been taken to provide the information requested for, access to such information shall be granted as soon as practicable.</p> <p>(2) Where providing the information requested for requires the payment of any fee in addition to the fee referred to in subsection (1) , the Information Officer shall request for the payment of such additional fee giving details of such fee and specifying the date before which such additional payment should be made by the person concerned.</p> <p>(3) Notwithstanding the requirements made for the payment of a fee under subsections (1) and subsection (2) of this section, the Commission may determine the circumstances in which information may be provided by an Information Officer, without the payment of a fee.</p>
<p>Public authority to display fees to be charged.</p>	<p>22. A public authority shall be required to display in a conspicuous place within its official premises, a notice specifying the fees being charged for obtaining any official information from such public authority. The fees so specified shall be determined by the public authority on the guidelines issued by the Commission for the purpose.</p>
<p>Manner in which official information is to be provided.</p>	<p>23. (1) Where decision has been made to grant a request for information shall be provided in the form in which it is requested for, unless the Information Officer is of view that providing the information in the form requested for would be detrimental to the safety or preservation of the relevant document or record in respect of which the request was made.</p>

Rejection of a request to be communicated.	<p>24. Where a request for information is rejected by an Information Officer, it shall be the duty of such Officer to specify the following information in the communication sent to the person who made the request under subsection (1) of section 21 -</p> <p>(a) the ground or grounds on which such request is being rejected; and</p> <p>(b) the period within which and the person to whom an appeal against such rejection may be preferred.</p>
Where information requested for was supplied by a third party.	<p>25. (1) Where a request made to an Information Officer by any citizen to disclose official information relates to, or has been supplied by a third party and such information has been treated as confidential at the time the information was supplied, the Information Officer shall, before arriving at a decision regarding its disclosure, invite such third party by notice issued in writing, to make his or her representation for or against such disclosure, within seven days of the receipt of such notice.</p> <p>(2) The Information Officer shall be required in making his decision on any request made for the disclosure of official information which relates to or has been supplied by a third party, to take into consideration the representations made by the third party under subsection (1), and shall, where any objections are raised by such third party, deny access to the information requested for;</p> <p>Provided however, where the disclosure of the information in question is vital in the public interest, the Information Officer shall disclose the same notwithstanding any objection raised by such third party against its disclosure.</p>
Protection against action.	<p>26. Where access to any information has been granted by an Information Officer under this Act, no action shall lie against such Officer or the public authority concerned by reason of granting access to such information.</p>
Granting access not to constitute an authorization for publication.	<p>27. The granting of access to any information in consequence of a request made under this Act, shall not be taken to constitute an authorization or approval of the publication of such information by the citizen to whom such access was granted.</p> <p>Appeals Against Rejections</p>
Appeals against a rejection of a request.	<p>28. (1) Any citizen whose request for official information is rejected by an Information Officer, may, within thirty days of receipt of the decision relating to such rejection, prefer an appeal to the person referred to in the communication issued under subsection (2) of section 24, being the person designated to hear any such appeal.</p>
Appeals to the Commission.	<p>29. A person aggrieved by the decision made in appeal under subsection (2) of section 28 may within two weeks of the communication of such decision, appeal against that decision to the Commission and the commission may affirm, vary or</p>

<p>Appeals to the Supreme Court.</p>	<p>30. (1) A person aggrieved by the decision of the Commission made under section 29, shall have a right of appeal to the Supreme Court against the decision of the Commission. Every have a right of appeal to the Supreme Court against the decision of the Commission. Every such appeal shall be forwarded in the manner prescribed by the relevant rules of the Supreme Court.</p> <p>(2) Where any appeal is preferred to the Supreme Court, under subsection (1) such Court may affirm, vary or reverse the decision appealed against, and shall have the power to make any other order that it may consider necessary to give effect to its decision on appeal.</p>
<p>Appeal may be made on behalf of an aggrieved party.</p>	<p>31. An appeal under section 28, section 29 or section 30 of this Act, may, where the aggrieved party concerned in unable due to some reason to prefer such appeal on his own, be made by any other person on his behalf who is duly authorized in writing by such aggrieved party, to prefer the same.</p> <p>General</p>
<p>Commission to prepare a report of its activities.</p>	<p>32. (1) The Commission shall cause to be prepared a report of its activities as often as it may consider necessary, so however, that it shall prepare at least one report in each calendar year. The Commission shall also cause every report prepared by it, to be placed before Parliament.</p> <p>(2) A copy of the report prepared under subsection (1) shall, within two weeks of it being placed before Parliament, be made available for public inspection at the office of the Commission.</p>
<p>Offences.</p>	<p>33. (1) Any Information Officer who –</p> <p>(a) rejects a request made for information without giving reasons for such rejection;</p> <p>(b) rejects a request made on any ground other than a ground specified in section 4 of this Act; or</p> <p>(c) fails without any reasonable cause to make a decision on a request made within the time specified under this Act for making such decision,</p> <p>shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not less than five thousand rupees.</p> <p>(2) Any officer whose assistance was sought for by an Information Officer under subsection (3) of section 19, fails without reasonable cause to provide such assistance, shall be guilty of an offence, and shall on conviction be liable to a fine not exceeding five thousand rupees.</p> <p>(3) A fine imposed for the commission of an offence referred to in subsection (1) of (2) of this section, shall be in addition and not in derogation of any disciplinary</p>

Release or disclosure of official information by an employee of a public authority.	34. Notwithstanding any legal or other obligation to which a person may be subject to by virtue of being an employee of any public authority, no employee of a public authority shall be subjected to any punishment, disciplinary or otherwise, for releasing or disclosing any official information which is permitted to be released or disclosed on a request submitted under this Act, so long and so long only as such employee acted in good faith and in the reasonable belief that the information was substantially true and such information disclosed evidence or any wrong doing or a serious threat to the health or safety of any citizen or to the environment.
Regulations.	<p>35. (1) The Minister may make regulations in respect of all matters required by this Act to be prescribed.</p> <p>(2) Every regulation made under subsection (1) shall be published in the Gazette and shall come into operation on the date of such publication or on such later date as may be specified in the regulation.</p> <p>(3) Every regulation made under subsection (1) shall, forthwith after its publication in the Gazette be brought before Parliament for approval and any regulation which is not so approved shall be deemed to be rescinded as from the date of such disapproval but without prejudice to any thing previously done thereunder.</p> <p>(4) The date on which any regulation is deemed to be so rescinded shall be published in the Gazette.</p>
Interpretation.	<p>36. In this Act, unless the context otherwise requires –</p> <p>“citizen” includes any body of persons whether corporate or unincorporated;</p> <p>“Information Officer” means an Information Officer appointed under section 19 of this Act;</p> <p>“official information” includes any correspondence, memorandum, draft legislation, book, plan map , drawing, diagram, pictorial or graphic work, photograph, film, microfilm, sound recording, video tape, machine readable record, computer records and other documentary material, regardless of its physical form or character and any copy thereof;</p> <p>“public authority” means –</p> <p>(a) a Ministry of the Government ;</p> <p>(b) any body or Office established by or under the Constitution other than the Parliament and the Cabinet of Ministers;</p> <p>(c) a Government Department ;</p> <p>(d) a public corporation;</p> <p>(e) a company incorporated under the Companies Act, No.17 of 1982 , in which</p>

தனேஷ் திரவேதி எதிர் இந்திய ஒன்றியம், 1997⁴⁵

இந்தியாவில் திட்டமிட்ட குற்றச்செயல்களை விசாரணை செய்யும் உத்தியோகபூர்வ குழுவுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆவணம் பகிரங்கப்படுத்தப்பட்டது சம்பந்தமாக முடிவெடுக்கையில் இந்திய சுப்ரீம் கோர்ட், மக்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வற்கு உள்ள உரிமையை மீண்டும் உறுதி செய்தது. சுப்ரீம் கோர்ட், இதுபோன்ற வழக்குகளில் தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாட்டினை நெறிப்படுத்துவற்கான இரண்டு அடிப்படைகளை விதித்தது. அதாவது –

அ) குறிப்பிட்ட ஆவணத்தின் முழுப்பகுதியையும் வெளியிடுவதிலிருந்து அரசாங்கம் பாதுகாப்புக் கோரியபோதும் அதன்மீது பொதுமக்கள் நலனை கருத்தில் கொள்வது நீதிமன்றத்தின் கடமையாகும்; மற்றும்

ஆ) பகிரங்கப்படுத்தல் தொடர்பாக தீர்மானத்தை எடுக்கையில் பொதுநலனுடனான அதன் முரண்படுநிலையை சமப்படுத்துவது நீதிமன்றத்தின் கடமையாகும்.

1995ஆம் ஆண்டு, இந்தியப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர், அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள் சிலவற்றுடன் இணைந்து, திட்டமிட்ட குற்றச்செயல் பிரச்சினையை ஆராய்வதற்கு உரிமையளிக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட குழுவுக்கு முதுநிலை அதிகாரிகளால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையை வெளியிடக்கோரி உச்ச நீதிமன்றத்தின் முன் உரிமைகோரல் வழக்கொன்றினை தாக்கல் செய்தார். 1993ஆம் ஆண்டு உள்துறைச் செயலாளராக இருந்த என். என் வோஹ்ராவின் தலைமையில், மாபியாவின் நடவடிக்கைகள் பற்றிக் கிடைக்கக்கூடிய தகவல்கள், அவர்களின் தொடர்புகள் குறிப்பாக அரசியல் மற்றும் உயரதிகாரிகளுடன் அதற்குள்ள தொடர்புகள் என்பனவற்றை ஆராய்ந்து, அதன் அச்சுறுத்தலை மட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்திய அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டிய விடயங்களை பரிந்துரை செய்யுமாறு குழுவொன்று நியமிக்கப்பட்டது. பாராளுன்ற உறுப்பினர்கள் மிக ஆக்ரோசமாக கேள்வி எழுமும்வரை இரண்டு ஆண்டுகளாக இதன் அறிக்கை இந்திய அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கவில்லை. இளம் பெண் அரசியல் செயற்பாட்டாளர் ஒருவர் குரூரத்தனமாகக் கொலை செய்யப்பட்ட சம்பவத்தின் பேரில் இடம்பெற்ற ஒரு அரசியல்வாதியின் கைது, வேற்றாவின்

அறிக்கை அதன் முழுமையான வடிவில் பொதுமக்களின் கவனத்திற்குக் வர வேண்டிய அழுத்தத்தைக் கொடுத்தது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தினேஷ் திரிவேதி குறித்த அறிக்கையில் அரசாங்கம் தொடர்பில்லாத ஒரு பகுதியை மாத்திரம் சமர்ப்பித்திருப்பதாகவும் அறிக்கையின் அதிகாரபூர்வத்தன்மையில் சந்தேகம் இருப்பதாகும் குறிப்பிட்டார். அத்தோடு, முதுநிலை அதிகாரிகளின் அறிக்கையின் முழுவடிவத்தையும் பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யுமாறும் அவர் கோரினார்.

மனுதாரர்கள் விசாரணை அறிக்கையில் உள்ள தகவல்கள் அனைத்தையும் அறியும் உரிமை அதிகளவில் மக்களுக்கு உள்ளதென்றும் இத்தகவல்களின் வெளிப்பாடு ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கும் என்றும் அரசாங்கத்தின் வெளிப்படைத் தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் என்றும் வாதிட்டனர். தெட்டத்தெளிவான ஆதாரங்களுடன் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உயரதிகாரிகள், பொலிஸ் அதிகாரிகள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், நீதித்துறை அதிகாரிகள் ஆகியோரின் பெயர்களை வெளியிட்டு சட்டத்தின்படி அவர்களுக்கு எதிராக நடடிக்கை எடுப்பதற்கு வழிவகுக்குமாறு கோரினர். அத்தோடு, அரசாங்கத்தின் 1923இன் உத்தியோகப்பூர்வ இரகசியங்கள் சட்டத்தின் சில ஏற்பாடுகள், (இவற்றின் கீழ், அரசாங்கம் உணர்ச்சிமிக்கத் தகவல்கள் வெளியிடுவதை மறுக்கலாம்) நியாயமற்றதாகவும் யாப்பிற்கப்பாற்பட்ட தன்மை கொண்டதாகவும் அறிவித்து, அவற்றை தகவல் சுதந்திர கொள்கையின் மூலம் மாற்றீடு செய்யுமாறும் கோரினர்.

ஆனால், பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கை உண்மையானது என்றும் அதிகாரபூர்வமானது என்றும் அரசாங்கம் குறிப்பிட்டது. பிற்சேர்க்கைகளாக தனிப்பட்டவர்களினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கை குழுவினால் நடத்தப்பட்ட கலந்தாலோசனைகளின் சுருக்கங்களாக மாத்திரம் அமைந்ததாகவும் இறுதியறிக்கையில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு அவை பொருத்தமற்றவையென்றும் குறிப்பிட்டு கடிதம் ஒன்றும் திரு. வோஹ்ராவினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

மூன்று நீதிபதிகளைக் கொண்ட குழுவின் சார்பாக இந்தியாவின் நீதியரசர் ஒரு அடிப்படை உரிமை என்றவிதத்தில், அறிந்துகொள்வதற்கு மக்களுக்குள்ள உரிமையின் நிலையினை வலியுறுத்தினார். நீதிமன்றத்தின் முந்திய பிரகடனத்திலிருந்து உத்வேகத்தினைப் பெற்றுக்கொண்ட

நீதிமன்றம் □நவீன யாப்புரீதியான ஜனநாயகத்தில், மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அரசாங்கத்தின் விவகாரங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு மக்களுக்கு உரிமை உண்டு. மக்களின் சேமநலனை இலக்காகக் கொண்டே அவ்வரசாங்கம் அம்மக்களால் தெரிவுசெய்யப்படுவதுடன், அரசாங்கத்தின் காத்திரமான கொள்கை உருவாக்கத்தினையும் அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர். எனினும், மற்ற எல்லா உரிமைகளையும்போல் இதற்கும் எல்லையுண்டு. இது ஒரு பரிபூரண உரிமையாகாது□.. மக்கள் பாதுகாப்பு சம்பந்தமான விடயங்களில் ரகசியம் பேணுதல் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதே ஏனெனில் அது மக்கள் நலனை அடிப்படையாகக்கொண்டது. உணர்ச்சி மிக்கத் தகவலின் வெளிப்பாடு தொடர்பாக தீர்மானம் எடுக்கையில் பொதுநலனுக்கு போட்டியாக அமையும் தன்மையை சம்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை நீதிமன்றம் உணர்ந்துள்ளது.

அத்தோடு, “ஜனநாயகச் செயற்பாட்டில் மக்கள் தொடர்ச்சியாகப் பங்குகொள்வதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் முக்கியமான தீர்மானங்களும் அப்படி தீர்மானம் எடுக்கவேண்டிய அடிப்படைக் காரணம் போன்றவற்றையும் மக்களுக்கு தெளிவு படுத்த வேண்டும். ஆகவே, ஜனநாயகம் திறந்த நிலையை எதிர்பார்க்கின்றது. இத்திறந்த நிலை திறந்த சமூகம் ஒன்றின் தொடர்ந்துவருகின்ற நிலையாகும். இதேபோன்று, முன்னால் வரும் ஆபத்துக்கள் தொடர்பாக அவதானமாக இருப்பதுவும் கட்டாயமாகும். தீர்மானம் எடுப்பவர்களின் மேல் மேற்கொள்ளப்படும் வரையறையற்ற அழுத்தம் பாரிய பக்கவிளைவுகளை கொண்டு வரும் என்பதையும் அறிந்து கொள்வதும் கட்டாயமாகும். அரசியல் அல்லது நிறைவேற்றதிகாரம் கொண்டவர்களினால் எடுக்கப்படும் ஒவ்வொரு நடவடிக்கைகளையும் பொதுமக்கள் மத்தியில் பிரச்சினைக்குரிய விடையங்களாக மாற்றினால் அல்லது பொதுமக்களை சாந்தப்படுத்துவதற்காக விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டால் அது அதீர்மானம் எடுப்பவர்களின் சுதந்திரத்தில் சில்லிடும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். தீர்மானம் எதுவும் எடுக்காமல் இருப்பது பாதுகாப்பானது என்று சிந்திக்கும் நிலைக்கு அவர்களைக் இட்டுச் செல்லும். நிர்வாக பொறிமுறையினை ஊனமடையச் செய்து முடக்கிவிடும். எனவே கடினமான இரண்டு முரண்பாடான சந்தர்ப்பங்கள் முடிவெடுப்பதற்கு மிகவும் இக்கட்டான சந்தர்ப்பத்தில் பொதுநலனைப் பாதுகாக்க உதவும் நடுநிலைத்தன்மையே இதனைத் தீர்ப்பதற்கான விடை என்றும் கூற முடியும்”. என்பதையும் கருத்தில் எடுத்தனர்.

நீதிமன்றம் இன்னுமொரு முக்கியமான அடிப்படையையும் விதித்தது. இராஜதந்திர உறவு அல்லது தேசிய பாதுகாப்புடன் தொடர்பான குறிப்புக்கள் அமைச்சரவைப் பதிவுகள் போன்ற ஆவணங்களின் முழுப்பகுதியினையும் வெளியிடுவதில் அரசாங்கம் பாதுகாப்பை வேண்டினாலும், நீதிமன்றம் இக்கோரிக்கை அடிப்படை வழிகாட்டல் தத்துவத்திற்கு ஏற்புடையதாக அல்லது முரணாக உள்ளதா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். வேறுவிதத்தில் சொல்வதாக இருந்தால், வெளியிட மறுக்கப்படும் அத்தகைய ஓர் ஆவணம் உண்மையில் தேசிய பாதுகாப்பு, சிறந்த ராஜதந்திர தொடர்பு போன்றவற்றை பாதிக்கும் பொதுநலனை அடிப்படையாகக் கொண்டதாய் இருத்தல் அவசியமாகும். இத்தகைய எந்தவொரு நலனும் பாதிக்கப்படாது என்று கருதப்படாவிட்டால், நீதிமன்றம் பொதுநலனை தவிர்க்க முடியாது என்ற காரணத்தின் பேரில் அவ்வாவணத்தை வெளியிட உத்தரவிட முடியும்.

இந்த வழக்கில், நீதிமன்றம், கோரப்பட்ட தகவலின் மீதான சமநிலையை ஆராய்ந்து அதனை வெளியிட மறுக்கும் அரசின் முடிவுக்கு ஆதரவாக தீர்மானம் எடுத்தது. “பொதுமக்களுக்காக வெவ்வேறு புலனாய்வு முகவர் நிலையங்களின் தலைவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட தகவல்களை உள்ளடக்குகின்ற துணை ஆவணங்களின் வெளிப்பாட்டை உத்தரவிடுவதற்கு நாம் தயங்குகின்றோம். அத்தகைய இயக்கம் தலையிட்ட முகவர்களுக்குப் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தலாம். அவற்றின் செயற்பாட்டின் கீழ் உள்ள இரகசியத்தன்மை உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பாதுகாப்பு நிலை என்பனவற்றுக்கும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தலாம். இன்னும், புலனாய்வு அறிக்கைகளில் சேர்க்கப்பட்ட தகவல்கள் யாவும் திடமான ஆதாரங்கள் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டவை என்பதைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். மிகஅரிதாக, தனிப்பட்டவர்கள் ஊகங்களின் பேரிலான புலனாய்வு அல்லது சந்தேகிக்கப்பட்டவரின் கடந்தகாலப் பதிவுகள் என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறுபட்டியலில் உள்ளடக்கப்படுகின்றனர். அத்தகைய அறிக்கைகளின் வெளியீடுானது, பொதுத்துறை சேவகர்கள் அல்லது தெரிவுசெய்யப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் தாம் முற்றிலும் நியாயமானவரளாக இருந்தபோதிலும், அவர்களின் அலுவலகத்தின் நேர்மையான தன்மையினால் எவர்களுடைய குற்றம் சந்தேகத்திற்கு அப்பால் உள்ளதோ அவர்களுடன் வலுக்கட்டாயமாக தொடர்பினைப் பேணிக்கொள்ளும் நிலைக்கு உட்படுத்துகின்றனர். அத்தகையவர்களும்

சந்தேகத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக அறியவருவார்கள். நீண்டகால அடிப்படையில், அத்தகைய நிலைமை அரசாங்கத்தின் தாக்கமான செயற்பாட்டிற்கு ஆபத்தானதாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய புலனாய்வு அறிக்கைகளின் மீதான முழுநிலை வெளிப்படுத்தலானது, ஒழுங்கான முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட விசாரனைகள் இல்லாதநிலையில், எந்தக் குற்றத்திற்கும் உற்படாத முற்றிலும் நியாயமானவரையும் பாதிப்படைய அல்லது தொல்லை கொடுக்கும் நிலைக்குக் கொண்டுசெல்லும். மாற்றீடாக, சந்தேகமே இல்லாமல் அத்தகைய அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்ட முக்கிய புள்ளியான தனியார்களுக்கு ஆதரவாகவும் செயற்படும். சந்தேகத்திற்கிடமானவர்களுடன் அவர்களின் செயற்பாடு குறித்து முன்கூட்டியே எச்சரிக்கை செய்யவதாயும் அமையும். அவர்கள் தாம் குற்றமற்றவர்கள் என்று வாதிட பல பின்புள் ஏற்பாடுகளை உருவாக்கலாம்.” என நீதிமன்றம் அவதானித்துள்ளது.

இந்தியாவின் உச்ச நீதிமன்றத்தால் இந்த விடயத்தில் பணிக்கப்பட்ட முக்கியமான கொள்கை 2005ஆம் ஆண்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இந்தியாவின் தகவல் உரிமைச் சட்டத்தின் முன்னுரையில் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சட்டம் பொது அதிகார நிறுவனங்கள் மற்றும் தகவல் ஆணைக்குழுக்கள் ஆகியவற்றுக்கு பொதுமக்கள் நலன் பாதுகாக்கப்பட்ட நலனிலும் முக்கியத்துவம் பெறுமாயின் தகவலின் வெளிப்பாட்டுப் பொறுப்பினையும் வழங்குகின்றது.

NOTES:

1 Robinson, M. (2002) Message of the UN High Commissioner for Human Rights Mary Robinson to the 2002 World Civil Society Forum, <http://www.worldcivilsociety.org/pages/164/http://www.worldcivilsociety.org/REPORT/EN/01/index.html> as on 1 October 2003.

2 See <http://www.accessinitiative.org/> 3The Delhi Right to Information Act was enacted in 2001 and continues to be on the statute books. However people use the Right to Information Act passed by Parliament in 2005 more than this law as it is stronger and contains provisions for punishing errant officials.

4 World Bank (2003) Ghana Poverty Reduction Strategy (2003-2005): An Agenda for Growth and Prosperity, Volume 1, p.122, http://poverty.worldbank.org/files/Ghana_PRSP.pdf as on 3 September 2003. 5 See www.bicus.org 6 See www.brettonwoodsproject.org 7See the website of the Global Transparency Initiative at <http://www.ifitransparency.org/> .

8 The founding members of NCPRI are Ajit Bhattacharjea, Prashant Bhushan, Nikhil Dey, Bharat Dogra, Prabhaskar Joshi, K.G. Kannabiran, Harsh Mander, Renuka Mishra, M.P. Parmeswaram, Aruna Roy, S.R. Sankaran and Shekhar Singh.

9 Based on: Dimba, M. & Calland, R. (2003) Freedom of Information Law in South Africa - A Country Study, prepared for FreedomInfo.org.

10 For more information visit: <http://www.abolombon.org/> as on 20 August 2009.

11 For more information visit: <http://www.pallitathya.org/> as on 20 August 2009.

12For details regarding this campaign see: <http://www.expressindia.com/news/initiatives/rti/index.php> as on 20 August 2009

13For details regarding this campaign see: <http://www.righttoinformation.info/pdf/newletter2.pdf> as on 20 August 2009

14Citizen's Constitutional Forum (2003) Oral Submission on Draft Media Bill, The Fiji Islands, <http://www.pmw.c2o.org/2003/ccfmediasub.pdf> as on 2 September 2003.

15 Imbun, B. (2003) "Overview of Freedom of Information in the Pacific Island Nations", CHRI unpublished.

16 John Samuel quoted in Goldberg, D. (2003) "Advocating for the right to information – the Swedish oddity", CHRI unpublished.

17 Based on: Mishra, N. (2003) People's Right to Information Movement: Lessons from Rajasthan, New Delhi, UNDP, p.10.

18 Mander, H. & Joshi, A.S. (1999) The Movement for Right to Information in India: People's Power for the Control of Corruption, Section 3, CHRI, New Delhi.

19 Anna Hazare Website, News Page, <http://www.annahazare.org/rti.html> as on 1 October 2003.

20 Reid, J. (2000) Remarks to Freedom of Information Seminar, <http://www.infocom.gc.ca/speeches/speechview-e.asp?intspeechid=16> as on 15 September 2003. 21 The United Progressive Alliance (UPA) consists of Congress and its allies RJD, DMK, NCP, PMK, TRS, JMM, LJP, MDMK, AIMIM, PDP, IUML, RPI (A) and RPI (G). The UPA government is supported by the Left parties. 22 Access to Personal Files Act 1987 (UK), Access to Medical Reports Act 1988 (UK), Environment and Safety Information Act 1988 (UK) and Access to Health Records Act 1990 (UK): see <http://www.cfoi.org.uk/legachiev.html> 23 For example: State of UP v Raj Narain, AIR 1975 SC 865; Indian Express Newspapers (Bombay) Pvt Ltd v India, (1985) 1 SCC 641; Reliance Petrochemicals Ltd v Proprietors of Indian Express Newspapers Bombay Pvt Ltd, AIR (1989) SC 190.

24 FreedomInfo.Org, (2002) "Ugandan Judge Orders Release of Key Document on Bujagali Dam", IFTI Watch Archive, November 22: <http://www.freedominfo.org/ifti1102.htm#1> 25 Visuvalingam and Others v Lyanage, (1984) 2 Sri LR 123, 132 cited in Pinto-Jayawardena K (2005), op. cit., p. 5.

26 Fernando v Sri Lanka Broadcasting Corporation and Others, (1996) Sri LR 157 cited in Pinto-Jayawardena K (2008) "Background Paper on the Colombo Declaration on Media Freedom and Social Responsibility – 1998", commissioned by the Editors' Guild of Sri Lanka, Sri Lanka Press Institute, p.6: <http://www.slpil.lk/downloads/documents/Background%20paper%20on%20media%20Law%20Refom%20re%20the%20Colombo%20Declaration.pdf> as on 21 August, 2009.

27 In Re The Broadcasting Authority Bill, S.D. No 1/97 – 15/97, delivered on 5 May, 1997 cited in Pinto-Jayawardena K (2008), op. cit.

28 Environmental Foundation Ltd. v Urban Development Authority of Sri Lanka and Others, (SC (FR) Application 47/2004, SCM 28.11.2005, cited in Pinto-Jayawardena K (2009), 'Collapsing Bridges, Collapsing Trust', The Sunday Times, 02, August: <http://sundaytimes.lk/090802/Columns/focus.html> as on 21 August, 2009.

29 See www.article19.org/pdfs/standards/modelfoiaw.pdf

30 See <http://www.justiceinitiative.org/Principles/index> 31 UK Government (1997) Your Right to Know: The Government's proposals for a Freedom of Information Act, The Stationery Office, United Kingdom, <http://www.archive.official-documents.co.uk/document/caboff/foi/foi.htm> as on 26 August 2003.

32 Frankel, M. (1999) "Abysmal handiwork", Frankel, M. (1999) "What's wrong with the bill?", CFOI (2000) "16 things you would not believe possible under as FOI Act", <http://www.cfoi.org.uk/opengov.html> as on 26 August 2003.

33 Dimba, M. & Calland, R. (2003) "Freedom of Information Law in South Africa - A Country Study", prepared for FreedomInfo.org.

34 Ibid.

35 Jamaicans for Justice, Transparency International and the Farquharson Institution (2002) Joint Submission to the Joint Select Committee on The Access to Information Act, http://www.jamaicansforjustice.org/jw_archives.htm as on 1 October 2003.

36 See <http://www.irmt.org/> 37 See

http://www.humanrightsinitiative.org/programs/ai/rti/india/national/rti_conference_report_2005.pdf for a report of the Conference.

38 The international experts in the Conference were Mr. Juan Pablo Guerrero Amparan, Information Commissioner with the Mexican Federal Institute for Access to Public Information (IFAI); Mr. Phil Boyd, Assistant Information Commissioner from the UK information Commissioner's Office; Mr. Marc Aurele Racicot, Assistant Adjunct Professor, University of Alberta, on secondment from the Office of the Information Commissioner of Canada; Ms. Aylair Livingstone, Director of the Jamaican Access to Information Unit; and Mr. Mothusi Lepheana, Director of the Access to Information Unit in the South African Human Rights Commission. 39 For more information see: http://manusher.org/rti_conference.php as on 20 August 2009.

40 See Freedom of Information Programme, South African History Archive <http://www.wits.ac.za/saha/programme.htm> as on 2 September 2003.

41 Open Society Justice Initiative, is an operational programme of the Open Society Institute (OSI), which pursues law reform activities.

42 The Monitoring Tool can be downloaded at http://www.justiceinitiative.org/db/resource2/fs/?file_id=14972

43 See http://www.justiceinitiative.org/db/resource2?res_id=102207 for results from the initial 5 Country Monitoring Survey.

44 The bill annexed hereto is a revised version of the draft Freedom of Information Bill prepared by the Ministry of Justice in December 2003. See http://www.lawcomdept.gov.lk/info_English/index.asp-yp=723&xi=808.htm as on 9th July 2010.

45 JT1997(4) SC237.

பயனுள்ள இணைப்புகள்

மேலலும் இணைப்புகளை பெற ஊர்சுஜ நறுவனத்தின் இணையத்தளத்தனைத் தரீக்கவும்

சர்வதேசம்

- Special Rapporteur on Freedom of Expression and Opinion
<http://www.unhchr.ch/html/menu2/7/b/mfro.htm>
- Commonwealth Human Rights Initiative
www.humanrightsinitiative.org
- Article 19
www.article19.org
- FreedomInfo.org
<http://freedominfo.org>
- Freedom of Information Network
www.foiadvocates.net
- Transparency International
http://www.transparency.org/ach/strategies/access_info/discussion.html
- International Records Management Trust
www.irmt.org
- Whistleblower Support Links
<http://www.xpdnc.com/links/whstblw.html>
- Open Society Justice Initiative
<http://www.justiceinitiative.org>
- Open the Government (USA)
<http://openthegovernment.org>
- Bank Information Centre (USA)
www.bicusa.org

Commonwealth

- FOI Home Page (Australia)
www.law.utas.edu.au/foi/index.html
- Information Commissioner of Canada (Canada)
www.infocom.gc.ca
- Jamaicans for Justice (Jamaica)
www.jamaicansforjustice.org
- Office of the Privacy Commissioner (New Zealand)
www.privacy.org.nz
- Open Democracy Advice Centre (South Africa)
www.opendemocracy.org.za
- Media Institute of Southern Africa
www.misa.org
- Freedom of Information Website (Trinidad & Tobago)
www.foia.gov.tt
- Campaign for Freedom of Information (United Kingdom)
www.cfoi.org.uk

South Asia

- Central Information Commission (India)
www.cic.gov.in
- Right to Information Portal (India)
www.rti.gov.in
- National Campaign for People's Right to Information (India)
www.righttoinformation.info
- Right to Information BlogSpot (India)
www.indiarti.blogspot.com
- Parivartan (New Delhi, India)
www.parivartan.com
- HumJanenge (On-Line Discussion Board, India)
<http://in.groups.yahoo.com/group/humjanenge/>
- Consumer Rights Commission of Pakistan (Pakistan)
www.crcp.org.pk
- Centre for Peace & Development Initiatives (Pakistan)
www.cpd-pakistan.org
- Law and Society Trust (Sri Lanka)
www.lawandsocietytrust.org
- Centre for Policy Alternatives (Sri Lanka)
www.cpalanka.org
- Transparency International Sri Lanka
www.tisrilanka.org
- Manusher Jonno Foundation (Bangladesh)
www.manusher.org
- Transparency International (Bangladesh)
<http://ti-bangladesh.org>

துணையாளி பற்றி

Friedrich-Naumann-Stiftung für die Freiheit

The Friedrich-Naumann-Stiftung für die Freiheit சமஷ்டி அரசியலுக்கான ஒரு மன்றமாகும். இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தைத் தொடர்ந்து, ஜேர்மனியின் முதலாவது சமஷ்டி ஜனாதிபதியான தியோடோர் ஹேயுஸ் இன்னும் சிலருடன் 1958ஆம் ஆண்டு இதனைத் தாபித்தார். இப்போது, இம்மன்றமானது உலகில் உள்ள அறுபது நாடுகளில் சுதந்திரத்திற்கான உத்திகள் மற்றும் விடுதலைக்கான ஆலோசனைகளையும் ஊக்குவிப்பதில் பணியாற்றிவருகின்றது. சிவில் சமூகக் கல்வி, அரசியல் ஆலோசனை மற்றும் அரசியல் உரையாடல் என்பன இதன் உபாயக்கருவிகளாகும்.

The Friedrich-Naumann-Stiftung für die Freiheit சட்டத்தின் ஆட்சி, சந்தைப் பொருளாதாரம், ஜனநாயகம், சுதந்திரம் என்பனவற்றை பலமானதாகவும் வலுவானதாகவும் மாற்றும் முயற்சிகளுக்கு தனது நிபுணத்துவத்தை வழங்கிவருகின்றது. உலகில் இதேதன்மையில் வேலை செய்யும் ஒரே சமஷ்டி மன்றம் என்றவகையில், அடுத்த தலைமுறைக்கான கடப்பாடுகளை தாங்கும் எதிர்காலச் சுதந்திரத்திற்கான களத்தினை அமைப்பதற்கு இம்மன்றம் ஒத்துழைப்பு வழங்கும்.

தெற்காசியாவில் இந்நிறுவனம், பொறுமை எனும் அதன் உறுதியான பாரம்பரியத்துடனும் தகவல் மீதான அதீத பற்றுடனும், தொடர்ச்சியாகத் தம்மை பலப்படுத்திக்கொள்ளும் மத்தியதர வகுப்பினருடன் அதன் பொருளாதார நெகழ்ச்சிப்படுத்தலுடனும் பொது கௌரவத்துடனான வாழ்க்கை, சமூக அபிவிருத்திக்கான பொருளாதார முன்னிபந்தனைகள் மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சி, ஜனநாயகத்தின் அமைப்பு என்பனவற்றை வலுப்படுத்துவதற்காக பல துணை நிறுவனங்களுடன் மன்றம் சேர்ந்து பணியாற்றுகிறது.

Friedrich Naumann
STIFTUNG FÜR DIE FREIHEIT

ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி

இன்ரெநஷனல் ஸ்ரீலங்கா

ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்ரெநஷனல் ஸ்ரீலங்கா நிறுவனமானது ஊழல் ஒழிப்பை முதல் நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்படுகின்ற முன்னணி சர்வதேச நிறுவனமான ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்ரெநஷனல் இலங்கையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நிறுவனமாகும்.

உலகெங்கும் பல நாடுகளில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட அளவில் கிளைகளைக் கொண்டுள்ள ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸியின் முழு வலைப்பின்னலும், வெளிப்படைத்தன்மை, வகை கூறல் மற்றும் நல்லாட்சி கொள்கைகளை விருத்தி செய்யும் பொருட்டு அர்ப்பணமாயுள்ளதோடு “ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்ரெநஷனல் ஸ்ரீலங்கா நிறுவனம்” நேர்மைத்திறன் கொண்ட தேசமொன்றைக் கட்டியெழுப்பும்” நோக்கைக் கொண்டு தனது சமூகப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளது.

நாட்டின் ஆட்சிச் செயற்பாட்டில் மக்கள் பங்கெடுக்கவுள்ள சந்தர்ப்பத்தை விரிவாக்கத் தேவையான தகவல் அறியும் உரிமை பிரஜை ஒருவருக்கு இருக்க வேண்டிய அடிப்படை உரிமையொன்று எனக் கருதும் ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்ரெநஷனல் ஸ்ரீலங்கா நிறுவனம் அது பற்றி மக்களை அறிவுப்டுவதிலும் மக்கள் செயற்பாட்டாளர்களை உற்சாகப்படுத்துவதிலும் ஈடுபட்டுள்ளது.

பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்க

(CHRI) நிகழ்ச்சித்திட்டம்

ஊண்மையான ஜனநாயகம் மற்றும் அபிவிருத்தி என்பன மக்களின் வாழ்வில் யதார்த்தமான ஒன்றாக மாறுவதற்கு பொறுப்புக்கூறுவதற்கான காத்திரமான பொறிமுறை ஒன்றும் பொதுநலவாய மற்றும் அங்கத்துவ நாடுகளுக்கிடையில் பங்கேற்பும் அவசியமாகும். இதனடிப்படையில், பாரிய மனித உரிமை அறிவூட்டல் செயற்திட்டங்களுக்கு மேலதிகமாக, பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்கல் திட்டமானது தகவலுக்கும் நீதிக்குமான அடைவினையும் ஊக்குவித்துவருகின்றது. ஆய்வுகள், வெளியீடுகள், செயலமர்வுகள், தகவல் பரப்புதல் மற்றும் எடுத்துக்கூறல் ஆகியவற்றின் ஊடாக இதனை மேற்கொண்டுவருகின்றது.

மனித உரிமைகளுக்கான ஊக்குவிப்பு

பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்கமானது பொதுநலவாய அங்கங்களுக்கும் அரசாங்க அங்கத்துவர்களுக்கும் தொடர்ச்சியான ஒப்புவிப்புகளை வழங்கிவருகின்றது. காலத்திற்குக் காலம் இது தகவல் திரட்டும் குழுவமர்வுகளை நடத்தியும் வருகின்றது. 1995ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இத்தகைய பிரசாரகுழுக்களை நைஜீரியா, சாம்பியா, பிலிப்பைன்ஸ் மற்றும் சியராலியோன் ஆகியநாடுகளுக்கு அனுப்பிவந்துள்ளது. அத்துடன், இது பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் வலைப்பின்னலையும் ஒருங்கிணைத்துவருகின்றது. இவ்வலைப்பின்னலானது, வித்தியாசமான குழுக்களை ஒன்றிணைத்து அவர்களின் கூட்டு பலத்தை மனிதஉரிமைகளை ஊக்குவிக்கும் முயற்சிக்காக பயன்படுத்திவருகின்றது. மனித உரிமைகள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் பொது உணர்வில் இடம்பெறுவதை பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கத்தின் ஊடகப் பிரிவு உறுதி செய்துவருகின்றது.

தகவலுக்கான அடைவு

பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கத்திட்டம் நல்ல பயிற்சிகளை அமுல்படுத்தலுடன் பங்காளிகளுக்கு உதவியளித்தல், வலுவான சட்டவாக்கத்திற்கு உதவுவதில் ஒரு தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவ மையமாகச் செயற்படுதல், அரசாங்கங்களையும் சிவில் சமூகத்தினையும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கான அறிவாற்றலை விருத்திசெய்வல் போன்ற செயல் திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகிறது. இப்புத்தாக்கமானது கொள்கையாக்குரைகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குதல், அரசாங்கங்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் இயலுமையை உயர்த்துவதில் உள்ளூர் அதிகாரிகள் மற்றும் குழுக்களுடன் இணைந்து பணியாற்றியும் வருகின்றது. தெற்காசியாவில் மிகவும் உற்சாகத்துடன் இயங்கும் அதேநேரம், இந்தியாவின் தேசிய சட்டத்திற்கான வெற்றிகரமான பிரசாரங்களுக்கு அண்மைக்காலங்களில் இப்புத்தாக்கம் உதவியும் வருகின்றது. அத்தோடு, ஆபிரிக்காவின் சட்டவரைவுகளுக்கு உள்ளீடுகளையும் வரைதலுக்கான உதவிகளையும் வழங்குவதோடு, பசுபிக்கில் பிராந்திய மற்றும் தேசிய நிறுவனங்களுடன் சட்டவாக்கச் செயற்பாட்டினை வளப்படுத்துவதிலும் சேவையாற்றிவருகின்றது.

நதக்கான அடைவு

பொலீஸ் மீளுவாக்கம்: அநேகமான நாடுகளில் மக்கள் உரிமைகளைப் பாதுபாப்பதை விட ஆதிக்கத்திற்கான அரசாங்கத்தின் ஒரு கருவியாகவும் நீதியை மறுத்து பாரியளவிலான வன்முறைகளிலும் ஈடுபடும் ஒன்றாகவுமே பொலீஸ்துறை அறியப்பட்டுள்ளது. பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கம் இது தொடர்பான முறையான மீளுவாக்கம் ஒன்றை வழங்கிவருகின்றது. இதனால், பொலீஸ்துறையை அரசின் ஒரு கருவியாக அல்லாமல் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டும் ஒன்றாக மாற்றலாம். இந்தியாவில், பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கமானது, பொலீஸ் மீளுவாக்கத்திற்கு பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பை இலகுவாக்கியுள்ளது. கிழக்காபிரிக்கா மற்றும் காணா ஆகிய நாடுகளில் இப்புத்தாக்கமானது அரசியல் தலையீடுகள் மற்றும் பொலீஸ் பொறுப்புக்கூறுதல் ஆகியவற்றையும் பரீட்சித்து வருகின்றது.

சிறைச்சாலை மீளுவாக்கம்: மரபு ரீதியான முடிய முறைமைகளில் அதிகரித்த வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் துஷ்பிரயோகங்களை அம்பலப்படுத்தல் என்பனவற்றில் பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கத்தின் பணிகள் அவதானத்தைச் செலுத்துகின்றன. சட்டமுறைகளின் பின்னடைவு காரணமாக சிறைச்சாலைகளில் கோரமான நெரிசல், விசாரணைக்கு முன்னர் அதிககாலம் காவலில் இருத்தல் போன்ற மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கும் விடயங்களில் தலையீட்டு சீர் நடவடிக்கைகளில் உதவி வருகிறது. முற்றாகத் தோல்விடைந்துள்ள சிறை நிர்வாக முறையினை நோக்குவதும் இதன் மற்றுமொரு அவதானத்தைப் பெற்ற அங்கமாகும். அவற்றை சீர் செய்வது சிறைச்சாலை நிர்வாகத்தில் ஒரு வளர்ச்சியினையும் மேம்பாட்டையும் கொண்டுவருவதுடன் நிர்வாகத்தின் சமத்துவமான செயற்பாடுகளில் ஒரு புத்துயிர் தன்மையையும் தோற்றுவிக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

உலகின் பல நாடுகளில், திறந்த அரசாங்கமொன்றுக்கான தூண்டுதல் பெரும்பாலும் சீவில் சமூகத்திலிருந்தே எழுகின்றது. பொருளாதார நீதி வேண்டிய குரலுக்கு ஆதரவாக அடிமட்டத்தில் வேலை செய்தாலும் அல்லது திறந்த கொள்கைகள் மற்றும் சட்டங்களை உருவக்குவதற்கான அரசாங்கங்களுக்கு உதவுவதும் சீவில் சமூகத்தின் விவற்றி உற்சாகத்தின் முலவளமாக உலகெங்குமுள்ள ஏனைய குழுக்களுக்கு கீது ஒரு தூண்டுதல் நடைமுறை யோசனையாக அமையும்.

சட்டம் இயற்றுவதற்கென சீவில் சமூகத்திலிருந்து முன்னணியில் வரும் தூண்டுதல் விசேடமாக தெற்காசியாவில் காணப்படும் நிலைப்பாடாகும்.

தகவல் அறியும் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட வழியை அடைவதற்கான வழிமுறைகளை உபயோகிப்பதில் உள்ள புதிய கண்டுபிடிப்புகள், பொறிமுறைகள், தந்திரோபாயங்களை இப்பிரகரம் விளக்கிக் காட்டுகின்றது. அனுபவங்கள் வித்தியாசமாகவும் விசேடமாகவும் உள்ளதோடு கற்ற பாடங்களையும் காட்டியுள்ளன. அத்தோடு உள்ளூர் பிரசாரங்களுக்கு அறிவுட்டுவதற்காக வித்தியாசமான ஆட்சி எல்லைகளிலிருந்து வரும் சிறந்த பழக்கங்களையும் பயன்படுத்த முடியும்.

Commonwealth Human Rights Initiative

working for the practical realization of human rights in the countries of the Commonwealth

**TRANSPARENCY
INTERNATIONAL
SRI LANKA**

building a nation of integrity